

FORESTILLINGEN OM DET [♥] IDEELLE PARFORHOLD

Skrevet af

Natasha Opstrup Hvass

Marie Brink Lunau

Ida Brogaard Pedersen

Laura Helene Dahl-Laursen

Sebastian Dahl Sørensen

Anslag: 182.814

Gruppenummer: S1824812731

Sprog: Dansk

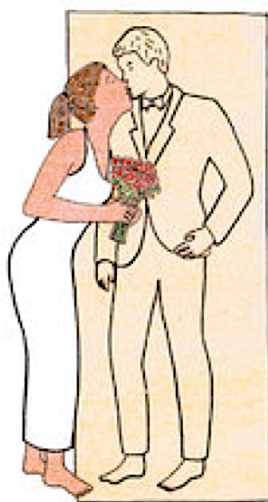
Vejleder: Susana Tosca

2. Semester Basisprojekt

Roskilde Universitet

Humanistisk Bachelor

Publiceret 2018

Abstract

This paper investigates the conception of the ideal relationship using discourse analysis determining the existing discourses. Furthermore, it discusses the discourses found and shines a light on both what is positive and negative about them. The discourses surrounding the idea of the ideal relationships are found and analyzed in the British television show *Naked Attraction* and the Facebook page *Love Quotes and Sayings*. It uses Norman Fairclough's Critical Discourse Analysis and draws inspiration from his three-dimensional model to reveal what underlying discourses are present concerning the ideal relationship. The project emerged from an interest in explaining why it seems we all are making the same mistakes by having a predetermined perception of how our ideal partner is supposed to be. In conclusion the project ended up discovering that we are in fact all under the effects of a discourse concerning the ideal relationship which stems from a core theme in the Romantic period. The consequences of this discourse is discussed in the end of the paper but not entirely conclusive since there is not just one answer. This resulted in the project being a tool of enlightenment for people interested in why they are thinking the way they do about the idea of an ideal relationship.

Indholdsfortegnelse	
ABSTRACT	2
INDLEDNING	5
<i>Problemfelt</i>	5
<i>Problemformulering</i>	6
<i>Dimensionsforankring</i>	6
BEGREBSAFKLARING	7
INTRODUKTION TIL TEORETIKERE	8
<i>Alain de Botton</i>	8
<i>Anthony Giddens</i>	9
<i>Platon og Symposium</i>	9
METODE	10
<i>Fænomenologisk tilgang</i>	10
<i>Gadamers filosofiske hermeneutik</i>	12
<i>Kritisk diskursanalyse</i>	13
<i>Netnografi</i>	15
<i>Etiske overvejelser</i>	18
<i>Afgrænsning</i>	19
<i>Kodning, kategorisering og begrebsliggørelse</i>	20
<i>Kildekritik</i>	21
<i>Kritik af metode</i>	23
<i>Kritik af teoretikere</i>	24
TEORETISK GRUNDLAG	25
<i>Romantikken</i>	26
<i>Forventningen og forestillingen</i>	27
<i>Det indre og det ydre møde</i>	28
<i>Den ideelle partner</i>	29
<i>Parforholdet som læringsrum</i>	31
DISKURSANALYSE	32
<i>Order of Discourse på Facebook</i>	32
<i>Order of Discourse i Naked Attraction</i>	33
<i>Diskursanalyse af F1</i>	35
<i>Diskursanalyse af F2</i>	43

<i>Diskursanalyse af Naked Attraction</i>	50
<i>Den sociale praksis på Facebook og i Naked Attraction</i>	58
DISKUSSION.....	62
KONKLUSION.....	70
PERSPEKTIVERING TIL VIDERE ARBEJDE.....	71
REFLEKSION OVER PROGRESSIONSKURSET HUMANISTISKE METODER.....	72
LITTERATURLISTE.....	74
BILAG.....	78

Indledning

Problemfelt

Vi lever i et samfund, der er præget af en monogam forestilling om, at vi skal finde sammen i par og forblive i par. Vi oplever at blive eksponeret for diverse gode råd til at finde den perfekte partner, bevare gnisten i parforholdet og råd til at opleve ubetinget kærlighed fra en partner, men vi undrer os over, om det overhovedet er muligt. Denne forestilling om den monogame diskurs i samfundet ledte os videre til en nysgerrighed om, hvilken forestilling om det ideelle parforhold, der hersker i vores samfund.

Vi er en gruppe bestående af unge mennesker, der forsøger at navigere i en verden af forventninger – især forventninger til kærlighed. Forventninger til hvem ens fremtidige livspartner skal være, hvordan man selv skal være i et forhold og samtidig et pres fra familie og venner om at finde den eneste ene og slå sig ned. Et spørgsmål, som alle i gruppen er blevet stillet ved familiefødselsdage, er: *Nååå, har du fundet en kæreste?* Vi lever i en konstant søgen efter den eneste ene som en destination for lykke og det perfekte liv. Denne usynlige samfundsstruktur, synes vi, er interessant at undersøge. Vi mener, at der er et potentiale i at undersøge forestillingen om at kunne finde den perfekte partner og det ideelle parforhold. Med forventningen om, at der findes den perfekte partner, finder vi det paradoksalt, at skilsmisseraterne i Danmark fra 2007 til 2017 har ligget på mellem 43-54 procent (Danmarks Statistik, 2018). Det betyder, at omkring halvdelen af dem, der blev gift i denne periode, er blevet skilt igen. Det finder vi på en og samme tid undrende og interessant, fordi det giver et billede af, at vi på trods af at have været villige til at indgå i et ægteskab med et andet menneske på et tidspunkt, ikke ender med at opnå den fulde tilfredsstillelse med den partner, vi har valgt. Vi mener, at det er problematisk, at vi lever i et samfund, hvor vi stræber efter noget, der måske er, der måske er uopnåeligt. På den måde vil mennesket være utilfredse uanset hvad, hvis vi vel og mærke lever efter at skulle være i et parforhold, der er bygget på en romantisk forestilling (Alfort, 2016). En evig stræben, hvor man aldrig opnår det, man stræber efter, er for os at se et problem, da utilfredsheden hos individet da vil være et uundgåeligt livsvilkår.

I projektet tager vi afsæt i filosofen Alain de Bottons teorier, der stiller sig kritisk over for den gængse forestilling om det ideelle parforhold, som han mener, bunder i en romantisk tankegang, der stadig

florerer i vores samfund. Hertil benytter vi os af sociologen Anthony Giddens' tanker om det ideelle parforhold som noget, samfundsstrukturer har skabt. Disse teoretiske grundlag vil vi sammen med en redegørelse af Romantikken som periode og en kobling med Platons *Symposion* undersøge med nutidige briller på. Vi bliver ufrivilligt konfronteret med parforholdsidealer gennem flere forskellige medier i vores dagligdag. Vi har derfor i vores analyse valgt at tage afsæt i to forskellige måder, hvorpå vores emne bliver italesat. Vi kigger på facebookopslag fra facebook siden *Love Quotes and Sayings*, der er gennemsyret af den romantiske forestilling om parforhold. Derudover arbejder vi med datingprogrammet *Naked Attraction*, som netop forsøger at gå imod den gængse datingstrategi, ved at date omvendt og altså kun på baggrund af fysisk tiltrækning i modsætning til mere konventionel datingkultur, hvor man skal lære hinanden at kende, før tøjlet ryger af. Vi vil i begge cases arbejde med Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse, hvor vi vil forsøge at afsløre de eventuelt underliggende diskurser, der er om det ideelle parforhold i samfundet, som vi tager for givet og tror er en essentiel del af vores levemåde. Vi ser derfor en mulighed i dette projekt for at skabe bevidsthed om mulige herskende diskurser for, hvordan et ideelt parforhold ser ud, da vi finder det relevant at synliggøre, hvis vi som individer bliver påvirket til at tro på, at kærlighed til en partner bør være og mærkes på en bestemt måde.

Problemformulering

Hvordan afspejles og forstås forestillingen om det ideelle parforhold i nutidige diskurser med afsæt i TV-programmet *Naked Attraction* og opslag fra facebook siden *Love Quotes and Sayings*?

Dimensionsforankring

Vi har først og fremmest valgt at forankre vores projekt i dimensionen Videnskab og Filosofi. Valget er faldet på netop den dimension, da vi ønsker at stille spørgsmålstegn ved nutidens forestilling om det ideelle parforhold. Vi finder det interessant at undersøge filosofen Alain de Bottons filosofiske tanker omkring dette emne og samtidig sætte det i relation til Platons filosofiske værk *Symposion*. Vi har inddraget Anthony Giddens sociologiske arbejde med dette felt, ud fra det argument, at sociologien har rødder i filosofien (Andersen, 2018).

Derudover har vi valgt at forankre projektet i dimensionen Tekst & Tegn, da vi ønsker at dykke helt ned i de herskende diskurser omkring det ideelle parforhold. Det har vi gjort ved hjælp af Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse for at kunne afdække, hvilke diskursive tendenser, der her foreligger. Den første del af diskursanalysen tager udgangspunkt i to opslag på facebookside *Love Quotes and Sayings* med dertilhørende kommentarer. Den anden del af diskursanalysen har fokus på nedslagspunkter i en episode af det britiske TV-program *Naked Attraction*. Uden brug af dimensionen Tekst & Tegn ville det ikke have været muligt at beskrive de diskursive forhold i vores empiri, og da hele vores projekt bygger på undersøgelsen af diskurser, har dimensionen været uundværlig.

Vi har i projektet valgt at arbejde hovedsageligt med engelske tekster, dels i form af den engelsksprogede empiri, og dels i arbejdet med engelske teoretiske tekster, netop også fordi vores hovedteoretikers originalsprog er engelsk. Vi har haft et ønske om at forstå de brugte begreber og termer på den måde, som Alain de Botton og Anthony Giddens originalt har tænkt dem. Derudover har vi også benyttet andre engelske tekster, hvilket betyder, at engelsk litteratur udgør hovedparten af projektets kildegrundlag. Vi har på den måde tilstræbt at få kryds i fremmedsprog.

Begrebsafklaring

Det ideelle parforhold

Det ideelle parforhold er ikke et begreb i sig selv, men bliver i projektet udgangspunkt for undersøgelse. Forestillingen om det ideelle parforhold bliver belyst af de teoretikere, der danner rammen for projektet, og vi ser derfor på idéen fra forskellige synsvinkler. Samtidig undersøger vi, hvordan det ideelle parforhold bliver italesat og forstået i nutiden.

Romantikken

Når vi i projektet skriver Romantikken med stort forbogstav, henviser vi til Romantikken som historisk og litterær periode. Når noget bliver omtalt som romantisk, eksempelvis en romantisk diskurs eller en romantisk forestilling, henviser vi til den verdensanskuelse, som var dominerende under Romantikken.

Det indre og det ydre møde

I projektet benytter vi os af udtrykkene det indre og det ydre møde. Det indre møde indebærer et møde mellem to mennesker, som bygger på personlighed. Ved det ydre møde er der derimod udelukkende fokus på menneskers udseende og fysik, hvor det personlige ikke får lov til at spille en rolle.

Forkortelser

F1 og F2 henviser til facebookopslag 1 og facebookopslag 2 – hvilke man kan se i bilag 3 og 4. Under henholdsvis F1,1-F1,5 og F2,1-F2,4 henviser vi til kommentarer til ovenstående opslag.

NA er en forkortelse af *Naked Attraction*. NA1-NA6 henviser til udvalgte citater fra TV-programmet og findes i bilag 5.

Introduktion til teoretikere

Alain de Botton

Alain de Botton er en britisk filosof og forfatter. Han er født i 1969 og har en grad i filosofi fra King's College i London (Nygaard, 2017). Vi vælger Alain de Botton som teoretisk og filosofisk ramme for projektet ud fra det argument, at han stiller sig kritisk overfor den tilgang til kærlighed, som er dominerende i Vesten. Ifølge de Botton lever mennesker i Vesten stadig efter Romantikens forestilling om, at der eksisterer en eneste ene (de Botton, 2016b), hvilket vi kan tilslutte os, idét vi fornemmer vores egen og andres længsel efter den ideelle partner og dermed det ideelle parforhold. Vi oplever altså de Botton som modstridende til den diskurs, vi selv føler os en del af, da hans syn på parforhold er anderledes end det, vi er vant til at blive eksponeret for i film, skønlitteratur, blade og på sociale medier. Mennesket er ifølge de Botton underlagt en forestillingen om, at det er muligt at finde den eneste ene. Når mennesket lever i den forestilling, vil det altid efterstræbe at finde sin eneste ene, men da dette ikke er muligt, vil der opstå en evig længsel. Mennesket oplever derfor heller aldrig tilfredshed i parforholdet, fordi man altid vil leve i troen på, at der findes noget bedre, hvilket vi finder interessant at undersøge. Vi bruger derfor Alain de Botton som springbræt i vores undersøgelse af de diskurser, han italesætter som værende dominerende i vores forestilling om det ideelle parforhold, da vi finder det interessant at undersøge, om Alain de Botton har ret i, at mennesker i Vesten er underlagt en romantisk diskurs.

Det betyder, at vi i projektet bruger de Bottons teorier herom i et analyseapparat, når vi undersøger diskurser i to opslag fra facebookside *Love Quotes and Sayings* og TV-programmet *Naked Attraction*. Vi ser hermed en fordel i at benytte os af de Bottons teorier, da han er nytænkende og udfordrer det vestlige menneskes måde at tænke og handle på i forbindelse med stræben efter romantisk kærlighed.

Anthony Giddens

Anthony Giddens er født i 1938 og er britisk professor i sociologi. Giddens anses for at være en af de mest indflydelsesrige sociologer i anden halvdel af 1900-tallet og op til årtusindeskiftet. Han beskæftiger sig hovedsageligt med samfundet og dets opbygning, og har udviklet samfundsteorier samt sociologiske analyser af de mange forskellige aspekter af det moderne samfund (Kaspersen, 2018). I den sammenhæng undersøger Giddens kærligheden og det ideelle parforhold i blandt andet bogen *The transformation of intimacy, sexuality, love and eroticism in modern societies* (2013), som vi har valgt at tage udgangspunkt i.

Som tidligere nævnt tager vores projekt udgangspunkt i Alain de Botton og hans synspunkter vedrørende kærlighed og det ideelle parforhold. Vi har valgt at benytte os af Giddens, da vi mener, at han er en relevant opbakning til de Botton. Samtidig mener vi ikke, at vi kan lade de Botton stå alene som repræsentant for den forestilling om kærlighed og romantik, som han præsenterer. Når Giddens arbejder med kærlighed og parforhold, tager han udgangspunkt i et samfundsmæssigt perspektiv, hvor han undersøger, hvordan strukturer former det senmoderne samfund. Giddens og de Botton har omdrejningspunkt om de samme problemstillinger og deler hermed de samme synspunkter, når det angår forestillingen om det ideelle parforhold. Forestillingen om det ideelle parforhold er altså noget, som samfundet har skabt, og det er netop af den årsag, at Giddens bliver relevant som teoretiker i vores opgave.

Platon og *Symposion*

Platon er en af de første, der er kendt for at systematisere verden. I sine 80 leveår fra 427-347 var Platon både elsket og forhadet på baggrund af sin filosofiske tænkning. Platon har ligeledes rejst meget, især efter sin læremester Sokrates' henrettelse, og hans tænkning er også efterfølgende blevet kendt over hele verden, da den er så omfattende, at disse tanke-systemer kan bruges til en

grundlæggende verdensopfattelse. Dog beskæftiger Platon sig især med erkendelsesteori og ontologi (Jessen, 1999: 26-28).

Da Platon var følger og elev af Sokrates' og i høj grad lod sig influere af ham, kan man heller ikke se bort fra Sokrates' store indvirkning på da- og eftertidens filosofiske tænkning. Blandt andet inspirerede Sokrates' henrettelse Platon til at beskæftige sig med det farlige (og til tider fatale) ved filosofens levevilkår (Jessen, 1999: 29). I den forbindelse nedskrev Platon, hvad man også sidenhen kender som 'Hulelignelsen', der ved hjælp af sit billedsprog skal søge at forklare vejen til erkendelse (Jessen, 1999: 30). Her tales også om 'den dialektiske metode' (ibid.), hvilket vores diskursteoretiker Norman Fairclough, som forklares senere i vores metodeafsnit, også trækker på. Helt grundlæggende handler den dialektiske metode i Platons øjne om til enhver tid at arbejde procesorienteret frem for resultatorienteret (ibid.). Generelt kan vi holde Platons filosofi om det 'værende' op imod den virkelighed, som er afspejlet i vores empiri.

Platon nedskrev en del værker, som indeholdte forskellige dialoger (Jessen, 1999: 27). Mest relevant for vores projekt er værket *Symposion*, hvor forskellige tænkere på skift holder taler om emnet Eros, som er græsk for kærlighed (Platon og Ræder, 1907: 2). Når vi vælger at fremhæve *Symposion*, er det også fordi, værket klarlægger den græske antikke forestilling om kærlighed og derfra opfattelsen og tænkningen om et ideelt parforhold. I *Symposion* gengives seks individuelle lovtaler om Eros. Mest markant og vigtigst for vores projekt er Phaidros, der taler om Eros som en stor og beundringsværdig Gud (Platon og Ræder, 1907: 22), samt Sokrates, der taler om kærligheden til visdom og endeligt Platon selv med sin idéhistoriske erkendelsesfilosofi, hvilket altså også er tankegangen hos Alain de Botton.

Metode

Fænomenologisk tilgang

Fænomenologiens filosofi er først grundlagt af Edmund Husserl i starten af 1900-tallet, men har gennem mange år ligget til grund for et utal af forskellige empiribaserede forskningsmetoder. Fænomenologien har en bred vifte af anvendelsesmuligheder, men ifølge Bo Jacobsen, Lene Tanggaard og Svend Brinkmann er det også muligt at anskue fænomenologien: "som en retning og en metode, en

stil og en tænke måde” (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 217). I vores projekt har det været oplagt at kigge tilbage på den grundbetydning af fænomenologien, som bliver beskrevet således: ”Fænomenologi er altså læren om det, der kommer til syne eller fremtræder for en bevidsthed” (ibid). Teksten fremhæver et godt eksempel til at belyse dette. I kort gengivelse omhandler det en indvandrerkvindes, som er bosat i Danmark. Hun skal hjem og begrave sin far i deres hjemland, hvor hun på gaden møder hun en dansk veninde og forklarer situationen. Den danske veninde udbryder straks, hvor skønt det må være at have ti søskende til at hjælpe sig. Herefter erklærer indvandrerkvinden sig dybt uenig og beskriver besværlighederne ved netop dette. Hensigten er altså at skabe en forståelse for, at vi aldrig bør gå ud fra, at andre har samme livssyn som en selv (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 218).

I tilfældet med vores projekt er det, der kommer til syne, en forestilling om det ideelle parforhold. Vi vil i projektet undersøge de diskurser, der kommer til udtryk i vores analysemateriale, og hvordan denne forestilling om fænomenet, det ideelle parforhold, kommer til syne, hvilket er grundlaget for at tage afsæt i den fænomenologiske tilgang. Vores analysemateriale er facebookopslag inklusiv de dertilhørende kommentarer samt det britiske TV-program *Naked Attraction*. For at få det bedste resultat, når man undersøger et fænomen, som det ideelle parforhold, gennem en kritisk diskursanalyse, har vi taget udgangspunkt i det udsnit af virkelige verden som *Naked Attraction* og Facebook viser. Dette, mener Husserl, er altafgørende, når man skal beskrive et fænomen (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 219). Formålet er at beskrive forskellige fænomener uden at være styret af faktorer som fordomme eller kulturelle og sociale påvirkninger. Dette bliver vigtigt, da disse faktorer kan have betydning for ens opfattelse af verden, uden at man som sådan er klar over det (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 220). I forlængelse af dette arbejder Husserl med det, han kalder transcendentale reduktion. Kerneidéen ved dette er, at man som forsker sætter parentes om sin egen forforståelse med det formål at anskue fænomenet upåvirket af tidligere erfaringer og teorier (ibid.). Vi har ligeledes haft visse forforståelser ved projektets start, men har i henhold til metoden også forsøgt at sætte parentes om disse.

Fænomenologien som humanvidenskab og kvalitativ forskningsmetode

Den filosofiske fænomenologi har skabt en ramme, hvorfra man inden for humaniora har udarbejdet en konkret videnskabelig tilgang til kvalitativ forskning. På den måde opnår man: “en humanvidenskabelig tilgang, der giver mulighed for at undersøge de meningsfulde begreber og fænomener, som

spiller en rolle i vores livsverden“ (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 224), hvilket vi også efterstræber at gøre. Når vi i projektet er gået fænomenologisk til værks, bunder det i et forsøg på at forstå fænomenet, det ideelle parforhold, hvor vi prøver: “at forstå sociale fænomener ud fra aktørens egne perspektiver og beskrive verden, som den opleves af informanterne, ud fra den antagelse, at den vigtigste virkelighed er det, mennesker opfatter den som” (Jacobsen, Tanggaard og Brinkmann i Tanggaard og Brinkmann, 2015: 227). I vores tilfælde forsøger vi at gøre dette ved udarbejdelsen af en kritisk diskursanalyse af både facebookopslag og *Naked Attraction*.

Gadamers filosofiske hermeneutik

Når vi i vores projekt vælger at tolke på nogle af virkelighedens fænomener, er det nærmest uundgåeligt ikke at drage paralleller til, og støtte sig op ad filosof Hans-Georg Gadamer (1900-2002) forståelse heraf. Ifølge Gadamer er enhver menneskelig forståelse forudsat af tidslighedens tre faser: fortid, nutid og fremtid (Jessen, 1999: 248).

Ifølge Gadamer spiller fortiden en central rolle for den menneskelige forståelse, fordi mennesket tilhører en bestemt tradition for forståelse. Traditionen består af forståelser, der allerede eksisterer, men er samtidig i konstant udvikling. Traditionen er derfor ikke statisk, men den forudsætter alligevel, at mennesket kan sætte det observerede ind i en kontekst ved ubevidst at trække på forforståelser om det (Jessen, 1999: 250). Gadamer påpeger i den forlængelse, at mennesket aldrig ville kunne afskrive sig denne tradition: “lige gyldigt hvor bevidstgjorte vi er” (Jessen, 1999: 249) om tilstedeværelsen af den. I vores projekt bliver netop dette punkt indenfor tidslighedens faser interessant, fordi vi har at gøre med tekster, hvor forståelsen af den romantiske tradition er nødvendig. Havde vi ikke denne forståelse af teksten i vores tradition, ville det ifølge Gadamer slet ikke være muligt for os at læse den med mening (ibid.).

Tradition kan dog ikke alene danne grobund for forståelsen af helheden. For at forstå helheden må man også se på den nutid, man fungerer i (Jessen, 1999: 251). Mennesket er ligesom ovenstående tilfælde heller ikke i stand til at frigøre sig fra idéen om, at ens egen forståelse er den rigtige forståelse: “For tekstens mening er altid tillige bestemt af fortolkerens historiske funktion” (Gadamer i Jessen, 1999: 250). Denne relativisme, vil i særdeleshed også komme til syne i vores diskursanalyse, når vi på baggrund af forskellige kommentarer på Facebook forsøger at se på den individuelle forståelse, som kommer til udtryk.

Den tredje fase, fremtid, bruger vi aktivt i projektet, når vi analyserer os frem til den tilstedeværende diskursive praksis i henholdsvis TV-programmet *Naked Attraction* og facebooksidens *Love Quotes and Sayings*. Gadamer forklarer fasen således: “Den første af alle hermeneutiske betingelser er således forudforståelsen, der udspringer af, at man (forfatter og læser) har at gøre med den samme sag” (Gadamer i Jessen, 1999: 249). Altså mener Gadamer ikke, at mennesket er i stand til at læse en tekst, hvis ikke mennesket undervejs lader sig præge af iboende fordomme, og at forfatter og læser nødvendigvis må være præget af samme fordomme for at forstå det samme ved det læste (ibid.).

Kritisk diskursanalyse

Vi har i projektet valgt at arbejde med Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse. Vi tager udgangspunkt i Louise Phillips og Marianne W. Jørgensens *Discourse Analysis as a Theory and Method* (2002), der blandt andet forsøger at beskrive Norman Faircloughs begrebsapparat. Fairclough er uddannet i lingvistik og er en af de teoretikere, der har udarbejdet et anvendeligt analyseapparat inden for dette felt. Hans kritiske diskursanalyse bygger på filosofiske principper, teoretiske metoder, metodiske guidelines og specifikke teknikker og lingvistiske analyser (Jørgensen og Phillips, 2002: 60).

Den kritiske diskursanalyse er kritisk i den forstand, at den forsøger at afsløre, hvordan diskurser spiller en rolle i opretholdelsen af den sociale verden – herunder ulige magtrelationer (med inspiration fra Foucault og Marxismen). Denne afsløring af underliggende diskurser har til formål at bidrage til en positiv forandring af disse og derved skabe en mere lige verden (Jørgensen og Phillips, 2002: 63). I projektet kigger vi dog ikke på, hvordan magtrelationer undertrykker, men derimod hvordan en underliggende diskurs om kærlighed og det ideelle parforhold er med til at skabe og er skabt af strukturer i samfundet, der får os til at handle på bestemte måder. I kritisk diskursanalyse bliver sproget nemlig defineret som både en handlemåde, hvor man kan ændre verden, men samtidig også som en handlemåde, der er formet socialt og historisk (Jørgensen og Phillips, 2002: 62).

Diskurser kan forstås på flere måder. 1) sprog som en social praksis, 2) det sprog man anvender på forskellige områder og 3) måden man taler om forskellige emner, som giver betydning til erfaringsverdener fra bestemte perspektiver (Jørgensen og Phillips, 2002: 66-67). Diskurser arbejder sig ind i den sociale praksis og bidrager til konstruktioner af sociale identiteter, sociale relationer og videnssystemer. Diskurser formes ikke bare af den sociale praksis, men er samtidig også med til at forme

den. Fairclough adskiller sig fra andre diskursteoretikere ved at argumentere for, at der er et dialektisk forhold mellem de diskursive og sociale praksisser. “For critical discourse analysts, discourse is a form of social practice which both *constitutes* the social world and is ‘constituted’ by other social dimensions. It does not just contribute to the shaping and reshaping of social structures but also reflects them” (Jørgensen og Phillips, 2002: 61). Han mener dermed ikke, at man kan analysere den ene del uden at analysere den anden. Fairclough formulerer det således: “The discursive constitution of society does not emanate from a free play of ideas in people’s heads but from a social practice which is firmly rooted in and oriented to real, material social structures” (Fairclough i Jørgensen og Phillips, 2002: 62). Dette gør sig relevant i vores projekt, da vi forsøger at afsløre, hvordan tankegangen om det ideelle parforhold ikke stammer fra individuelle tanker, men derimod er skabt af diskurser i samfundet.

Vi tager inspiration i Faircloughs tredimensionelle model (Jørgensen og Phillips, 2002: 68), der består af ‘tekst’, ‘den diskursive praksis’ og ‘den sociale praksis’, som også bliver omtalt som den kommunikative begivenhed. Som tidligere beskrevet har man svært ved at differentiere mellem den diskursive- og den sociale praksis. Dette er dog noget, som man i sin analyse skal være opmærksom på. Den diskursive praksis fokuserer på, hvordan tekstforfattere trækker på allerede eksisterende diskurser og genre, og hvordan modtagere konsumerer og fortolker den givne tekst. En analyse af det ovenstående kontekstualiseres i den sociale praksis (Jørgensen og Phillips, 2002: 69).

For at sætte rammen for den diskursive analyse starter vi med at beskrive, hvilken diskursorden vores empiri indgår i. Det er med til at fortælle, hvilket sprogbrug og hvilke diskurser, man kan forvente inden for en given ramme (Jørgensen og Phillips, 2002: 67). Med en viden om, hvilken diskursorden vores empiri indgår i, kan vi analysere på den kommunikative begivenhed. Vi har i vores analyse af begge facebookopslag og nedslagspunkterne fra *Naked Attraction* valgt at analysere på de samme niveauer. Vi er bevidste om, at der er mange måder at forme en diskursanalyse på, og har derfor valgt at analysere på de områder, hvor det er relevant for at finde diskurser inden for vores projekts ramme. Vores analyse tager sit udgangspunkt i en lingvistisk tekstanalyse, hvor vi tager inspiration fra Roman Richardsons tredelte analysemodel, der fokuserer på tre niveauer inden for den lingvistiske analyse. Indledningsvis arbejdes der på ordniveau, hvor vi analyserer benævnelser og prædikationer på de ord, der bliver benyttet. Hertil kigger vi på alternativer til, hvad der kunne have stået i stedet for. Herunder vil vi undersøge, hvilken semantisk betydning det har for de forskellige tekststykker, at netop de ord

er valgt. Herefter arbejder vi på sætningsniveau, hvor vi finder det relevant at undersøge, hvordan modaliteten og transitiviteten spiller en rolle. Dette gør vi, fordi vi ønsker at undersøge, hvilken styrke, der bliver fremsat i ytringerne, og hvordan det påvirker de aktører, der er til stede. Afslutningsvis vil vi i den lingvistiske analyse arbejde på det retoriske niveau, hvor vi finder det relevant at undersøge effekten af brugen af metaforer og andre retoriske virkemidler.

For at analysere på den diskursive praksis trækker vi på nedslagspunkter fra den lingvistiske analyse. Her vil vi forsøge at se på, hvordan diskurser bliver aktiveret ud fra, hvordan teksterne er produceret, og hvordan de bliver konsumeret. Her finder vi det relevant at tage inspiration i Faircloughs begreber om 'force', 'coherence' og 'interdiscursivity' (Fairclough, 1992: 75 + 85). Herunder vil vi undersøge, hvordan diskurserne får subjekter til at handle på bestemte måder, har en forståelse for diskurserne, og hvordan der trækkes på diskurser, der allerede flourerer i vores samfund. Analysen af tekst og den diskursive praksis foregår som separate analyser inden for henholdsvis F1, F2 og NA. Dette gør vi, fordi vi ønsker at se, hvordan diskurserne bliver aktiveret inden for de forskellige tekster. Teksterne indgår dog i den samme sociale praksis, og vi vil derfor sammenkoble resultaterne fra de forskellige analyser i en samlet analyse af den sociale praksis, hvor vi ønsker at undersøge, hvilken verden diskurserne bliver aktiveret i. Hertil har vi igen in mente, at der findes et dialektisk forhold mellem den diskursive- og sociale praksis. Samtidig ønsker vi at kommentere på diskurserne ud fra dét verdensbillede, som vores teoretikere tager udgangspunkt i.

Netnografi

Netnografi er en antropologisk metode, som vi benytter os af i udarbejdelsen af projektet. Metoden beskæftiger sig med feltarbejde med dertilhørende refleksion over den indsamlede data og læner sig dermed op ad den etnografiske metode (Kozinets, 2002: 3). Den styrke, der for os, ligger i at benytte os af metoden, er muligheden for at få indsigt i, hvordan kulturelle online netværk skaber kontekst, og hvordan online interaktioner kan være en afspejling af virkelighedens kultur. Man kan altså tale om, at der åbner sig en kulturel arena, hvilken, der ved hjælp af den netnografiske metode, gør det muligt at udvinde troværdigt og empirisk materiale (Kozinets, 2002: 4). Ifølge Robert V. Kozinets bør man gennemgå følgende fem skridt, når man laver en netnografi: 1) 'Entrée' – der forholder sig til forarbejdet, 2) 'Data collection' – indsamling af data, 3) 'Providing trustworthy – interpretation' som omhandler dét at forstå den interne diskurs, 4) 'Research ethics' – etisk guide

for hvordan man forholder sig til personfølsom information og samtykke og 5) ‘Member checks’ – opsummering af resultater og forskellige analyser (Kozinets, 2002: 2-7).

Netnografi i vores projekt

I vores projekt har vi taget udgangspunkt i Kozinets metode, hvor vi har taget et aktivt valg om at begrænse os i forhold til, hvilke fokuspunkter vores netnografi skal indeholde. Dermed har vi hovedsageligt forholdt os til den del af den netnografiske metode, der er relevant for netop vores projekt. Indledningsvis besluttede vi, i henhold til første punkt, at sætte os for, at vi ønskede at se på italesættelsen af det ideelle parforhold, for herefter at undersøge i hvilke forum, det var muligt. I forlængelse af dette dannede vi os også et overblik over facebook siden *Love Quotes and Sayings* og forsøgte at forstå facebook sidens funktioner. Vi har valgt Facebook, som en kulturel praksis, fordi de med deres 2,4 milliarder aktive brugere i første kvartal af 2018, er en social arena, som mange mennesker deltager i. Tallet har kun været stigende siden lanceringen af den sociale platform i 2008 (Bilag 1). Det er også under første punkt, man gør det klart, hvilken platform, man har at gøre med. Facebook siden tendenserer, ifølge Kozinets teori, til at være en såkaldt ‘multiuser dungeon’, da den tager udgangspunkt i noget relationelt og socialt, og derudover også indholdsmæssigt beskæftiger sig med inspiration til dens deltagere (Kozinets, 2002: 4). *Love Quotes and Sayings* adskiller sig fra den typiske multiuser dungeon, da det sociale i højere grad består af ud-fra-reagerende deltagere end den typiske multiuser dungeon, der består af internt kommunikerende medlemmer. Med andre ord ‘tagger’ deltagere personer, der ikke i forvejen følger siden. Normalvis ville man se, at sidens medlemmer interagerede med hinanden, hvilket også forekommer i nogen grad. Men vi ser først og fremmest, at deltagerne tager information fra siden og videreformidler det i retning af deres personlige netværk. Hvis den taggede person efter at være blevet tagget interagerer på siden, vil den person da også være en deltager. For en visuel forklaring af platformens interaktion se Bilag 2.

Ved det næste punkt, data kollektion, har vi samlet materiale og udarbejdet en analyse i noteform. Her var det vigtigt for os at skabe overblik over det materiale, vi direkte havde udvundet fra Facebook samt citater og screenshots fra *Naked Attraction*. Efterfølgende brainstormede vi på alt indsamlet empiri således, at vi kunne skære materialet ind til benet og udvælge de fraser eller eksempler, som vi vurderede til at være mest relevante: F1 og F2 samt fire citater fra *Naked Attraction*. Ligeledes har vi forsøgt at efterleve det tredje skridt ved, gennem hele vores analytiske afsnit, at fremhæve og nuancere forskellige diskurser og dernæst ved det fjerde etiske skridt at være bevidste om undladelse af

personfølsomme informationer. Det femte og sidste punkt bygger på udveksling af viden mellem gruppens medlemmer, og er derfor også nærmest umuligt at komme udenom i vores projekt. Samtidigt kan man også forstå punktet således, at den udførte research og dertilhørende analyse skal kunne videreformidles og anvendes til senere brug af andre. Vi vil derfor også mene, at vi ved at følge Kozinets fem punkter formår at opstille en udførlig netnografisk undersøgelse med relevans for andre.

Observation af facebook siden *Love Quotes and Sayings*

For at få et indblik i det online kulturelle rum, har vi valgt at lave følgende observation. Facebooksiden er oprettet i august 2011 som en personlig blog og har en privatperson, som administrator af siden. Ved første observation havde facebooksiden 4,6 millioner likes, og tre uger senere var dette antal steget til omtrent 4,8 millioner, og antallet af følgere øges fortsat dagligt. Det er dog vigtigt at påpege, at disse likes er fordelt på verdensplan. Siden deler flere gange dagligt billeder med referencer til parforhold, ægteskab og venskaber, men der er dog stor overvægt af opslag omkring kærlighed, som også er de opslag, vi har valgt til vores analyse. Opslagene har et højt antal følgere, der liker, deler og kommenterer opslagene. Især kommentarfeltet er populært. Dette er også grunden til, at vi har valgt at bruge kommentarer i vores analyse, da det spiller en stor rolle i form af par og venner, der interagerer og tagger hinanden i diverse opslag. Udover at være en personlig blog på Facebook, er der også oprettet en separat hjemmeside, som der henvises til på forsiden. Hjemmesiden bærer præg af længere opslag med langt mere tekst end facebooksiden. Dette kan være med til at sige noget om, at Facebook er et medie, hvor vi vil have opslagene serveret kort og letlæseligt fremfor en hjemmeside, hvor der er mulighed for, at følgerne kan gå i dybden med citaterne. Vi har valgt at benytte facebookopslag, da vi mener, det er det medie, som er bredest og tættest på følgernes hverdag. Opslagene vil dukke ufrivilligt op på deres nyhedsfeed, hvorimod de aktivt skulle gå ind på hjemmesiden for at se de længere citater (Kozinets, 2002: 64).

Observation af TV-programmet *Naked Attraction*

For at forstå den udvalgte empiri fra *Naked Attraction* må man nødvendigvis også forstå TV-programmets univers og præmis. *Naked Attraction* er et britisk TV-program, der udkom i juli 2016 og på nuværende tidspunkt omfatter to sæsoner. Hvert enkelt program løber over ca. 45 minutter og har to runder, hvori forløbet gentages. Programmet er opstillet på en sådan måde, at det kan forstås som et eksperiment. Det er altså intentionen at undersøge, hvorvidt man kan finde en partner udelukkende

baseret på fysisk tiltrækning (NA1). I det følgende har vi valgt at beskrive henholdsvis rummet og indholdet.

Rummet

Studiet er rundt og i en halvcirkel står seks montre med en nøgen deltager i hver. Hver montre er oplyst i en farve (enten grøn, lilla, gul, blå eller orange), og deltageren i montren bliver i første omgang omtalt ved denne farve: “that has matched blue’s personality up with his raised eyebrow” (NA5). I øvrigt er studiet dekoreret med dæmpet belysning, glødepærere hængende fra loftet og sort gulv. Med front mod monterne betragter værtinden, Anna Richardson, skiftevis de nøgne deltagere sammen med rundens hovedperson.

Indholdet

Showet består allervigtigst af én vært samt en hovedperson og seks nøgne deltagere, der skiftes ud i hver runde. En runde starter, når en hovedperson introduceres og slutter, når hovedpersonen og hendes udvalgte date fortæller, hvordan deres date er gået. I rundens begyndelse får seeren altid en introduktion af hovedpersonen. De øvrige deltagere får ikke kendskab til hovedpersonen, før deres ansigter afsløres. Første skridt i en runde går ud på, at hovedpersonen skal skære én deltager fra kun ud fra at have set personen fra livet og ned. Dernæst ser man personerne fra brystet og ned og til sidst hele kroppen, og skal begge gange også fravælge en deltager. Ved sidste ‘afsløring’ får hovedpersonen lov til at høre de resterende deltageres stemmer. Til sidst står to deltagere tilbage, og hovedpersonen klæder sig af og vælger dernæst hvilken af de to resterende deltagere, vedkommende vil på date med. Til daten er seeren fluen på væggen, når deltagerne møder hinanden med tøj på for første gang. Man springer derefter en måned frem og møder deltagerne igen, når de siddende ved siden af hinanden i en sofa bedes forklare, hvorvidt de har afbrudt eller holdt kontakten siden daten sluttede.

Etiske overvejelser

Ved udvælgelse af empiri er det vigtigt at overveje mulige etiske dilemmaer: ”Et grundlæggende etisk problemfelt angår det forhold, at kvalitativ forskning ofte handler om menneskers personlige liv og erfaringer og placerer private ytringer i en offentlig arena” (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 463). I vores projekt udfører vi ikke interviews eller lignende, men vores empiri har stadig med mennesker at gøre, og vi bruger dem som genstand for fortolkning. Gennem de valgte medier, facebookside

Love Quotes and Sayings og datingprogrammet *Naked Attraction*, arbejder vi med mennesker, og det er derfor nødvendigt at tage stilling til mulige etiske dilemmaer.

Facebooksiden *Love Quotes and Sayings* er en offentlig side, der som nævnt deler forskellige opslag med en form for budskab. Disse opslag indeholder mange kommentarer, hvor vi har valgt at analysere nogle af dem. Afsenderne af de udvalgte kommentarer, vi benytter os af i vores projekt, er dog ikke klar over dette. Af etiske hensyn har vi derfor valgt at sløre personfølsom information i form af deres efternavn, så de i vores projekt er anonyme. Alt i alt mener vi, at vi etisk kan tillade os at benytte kommentarerne, da alt, hvad Facebook indeholder, er offentligt tilgængeligt for alle. TV-programmet *Naked Attraction* har medført overvejelser omhandlende det at bruge deltagerne som genstand for fortolkning. Deltagerne har accepteret og er bevidste om, at deres ydre på offentligt fjernsyn skal bedømmes og tolkes på, men ikke deres personlighed, og hvordan de italesætter visse ting. Vi vil dog mene, at vi overholder de etiske grundprincipper, der skal tages forbehold for i et forskningsprojekt i og med, at deltagerne i programmet frivilligt har valgt at medvirke i et sådant underholdningsprogram.

Afgrænsning

I udvælgelsen af facebookopslagene (F1 og F2) tog vi udgangspunkt i de opslag, der refererede til den form for kærlighed, vi i projektet undersøger og altså den kærlighed der eksisterer i et parforhold. Derudover har vi valgt at afgrænse os til at undersøge to forskellige opslag, idét vi er underlagt en tidshorisont for projektet og derfor fandt to som et passende antal i forhold til den dybde, vi ønskede at arbejde med i den kritiske diskursanalyse. Samtidig er antallet af opslag ikke relevant for at kunne sige noget om hvorvidt, der hersker en diskurs i det enkelte opslag, man som facebookbruger kan blive eksponeret for. Dér hvor det kan have en betydning, er i undersøgelsens mulighed for at være repræsentativ, hvori antallet af opslag selvfølgelig vil spille en rolle. Vi er derfor klar over, at to opslag ikke kan stå alene som repræsentant for den samlede diskurs i facebookgruppen *Love Quotes and Sayings*, men det giver mulighed for at sige noget om en tendens. Det afgørende for udvælgelsen af facebookopslag blev også, hvor mange synlige interaktioner i form af 'likes' og kommentarer til opslagene, der var. Vi valgte derfor opslag med henholdsvis 2400 (F2) og 4600 (F1) interaktioner. Vi mente, at det var oplagt at analysere opslag, som vi med sikkerhed vidste, var nået ud til en stor mængde mennesker. Derudover forsøgte vi i udvælgelsen at vælge opslag, der både i form og indhold var repræsentativt for, hvad der bliver delt på siden. I arbejdet med opslagene har vi valgt at medtage

fire kommentarer til hvert opslag. Disse er valgt tilfældigt og medtaget som opbakning til F1 og F2 og anvendes som rygdækning i analysen af den diskursive praksis. Det betyder, at kommentarerne ikke er medtaget som genstand for en separat analyse, som det er tilfældet med F1 og F2, og de analyseres derfor ikke lingvistisk. De fire kommentarer fungerer altså i stedet som en lille repræsentation af stemmer for de mange interaktioner på hvert opslag.

Valget af opslag, med en stor mængde af interaktioner og derudover inddragelsen af kommentarer, bygger på vores interesse i at være så repræsentative som muligt. I forlængelse heraf har vi, netop for at åbne op for en mere repræsentativ undersøgelse, valgt at undersøge om den tendens, der er i facebookopslagene, også eksisterer i andre arenaer. Dette gør vi ved i vores undersøgelse også at inddrage TV-programmet *Naked Attraction*. Igen har vi valgt at afgrænse os, hvilket ses i afgrænsningen til ét afsnit, hvor vi yderligere har afgrænset os til den første del af det pågældende afsnit. Afgrænsningen til præcis det uddrag af programserien er valgt tilfældigt, fordi vi ønskede at gå til undersøgelsen af diskurser i programmet med mindst mulige forudindtagelser. Dette for at skabe en undersøgelse, der i højere grad tager udgangspunkt i virkeligheden som den er frem for at kunne komme til at konstruere virkeligheden i kraft af at lede efter bestemte ting.

Som det er tilfældet med antallet af facebookopslag, har vi også afgrænset os yderligere til fire nedslagspunkter i uddraget af *Naked Attraction* (NA1-NA4). Her er vi gået systematisk til værks og studeret uddragets sproglige formidling og herudfra valgt, hvilke nedslagspunkter der var interessante at arbejde videre med i en kritisk diskursanalyse. Vi er opmærksomme på, at vi på den måde undersøger dele af helheden i programmet, men stadig med en hensigt om at kunne sige noget om helheden. Det betyder også, at vi er klar over, at kulissen og opsætningen har en stor betydning for programmets helhed og forståelsen af denne, dog vælger vi at undersøge det sproglige og kommenterer derfor først på kulisse og opsætning i det øjeblik, det er relevant for den sproglige formidling.

Kodning, kategorisering og begrebsliggørelse

Vi har fundet det relevant at drage inspiration fra Bente Halkiers begreber om 'kodning', 'kategorisering' og 'begrebsliggørelse' ved udvælgelsen af vores teoretiske temaer, som er udgangspunktet for vores analyse. Indledningsvist indsamlede vi den teori, der blev omdrejningspunktet for projektet. Da vi undersøger teoretikere, der har en bred vifte af teori, fandt vi det nødvendigt at skære ind til benet og udvælge dele af deres teorier, som taler sig ind i netop dette projekts referenceramme. Derfor

har vi valgt at lave sammendrag af de forskellige teorier i en meningsfuld sammenhæng (Halkier, 2016: 75). Dette betød, at vi i de forskellige udsnit af teoretikernes teori tillagde dem koder, så vi kunne spore tendenser på tværs af teoretikerne. Denne sporing af tendenser kommer fra den kategorisering, vi har lavet, hvor vi har haft specificeret vores koder og undersøgt, hvorvidt der var en dybere sammenhæng herimellem. Kategoriseringerne, vi kom frem til, er 'forventningen', 'det ydre og det indre møde', 'den ideelle partner' og 'parforholdet som læringsrum'. Disse kategoriseringer er det, der i vores redegørelse af teori er blevet til de temaer, som er projektets teoretiske ramme. Teoriene kommer i spil i både analysen af den sociale praksis og i diskussionen, hvor vi vil holde temaerne op mod den sociale verden, som vi lever i. Man kan hermed sige, at der er tale om en begrebsliggørelse af vores koder og kategoriseringer. Samtidig vil vi under begrebsliggørelsen lede efter mønstre, der kan kobles til vores teori, men på samme tid forholde os kritiske i forhold til den verden, vi lever i, så vi herved er åbne over for tendenser, der ikke stemmer overens med vores teorier (Halkier, 2016: 78).

Kildekritik

I arbejdet med kilder er det en nødvendighed altid at stille sig kritisk overfor dem. Det er derfor vigtigt at tænke over de kilder, man vælger, og hvad man bruger dem til (Historiebutik, 2018). Hvis ikke man er kildekritisk, falder ens projekts troværdighed. Grundlæggende: "er kildekritikken jo bare lidt sund fornuft sat i system" (Olden-Jørgensen, 2013: 14). Vores empiri, som er genstand for analyse, kan defineres ud fra det brede tekstbegreb og er derfor ikke litteratur i en almen forstand. Vi gør nemlig brug af medier, som er typiske for den tid, vi lever i. Vi har valgt at undersøge opslag fra en facebookside, som er beskrevet tidligere i afsnittet om netnografi. Her bliver vi nødt til at forholde os kritiske overfor det faktum, at vi ikke kan spore, hvem der har forfattet de opslag, som vi analyserer. Vi kan derfor ikke være sikre på, hvor deres viden eller tanker stammer fra. Samtidig er Facebook et medie, der ikke skal igennem en redaktion, som eksempelvis aviser skal. Derfor foregår der ikke en redaktionel proces, hvor der bliver taget stilling til spørgsmål såsom 'fake news'. Som vi så i vores netnografiske undersøgelse, er Facebook et medie, der bliver benyttet af mange mennesker verden over, hvilket kan, som set i afsnittet om fænomenologi, fortælle os om, hvordan mennesker oplever verden.

Naked Attraction er det andet udgangspunkt for vores analyse. Her er det vigtigt at påpege, at programmet har til hensigt at underholde sine seere. Dette er derfor også et alternativt medie, som er

genstand for vores analyse og fortolkning. Her finder vi det relevant at være kildekritiske over for netop dette valg af empiri. Det er nemlig vigtigt at knytte en kommentar til, hvordan deltagerne i programmet er blevet valgt. Vi kender ikke til de specifikke omstændigheder vedrørende castingen og kan derfor ikke være sikre på, at der ikke er foregået en målrettet casting af personer, der ville være underholdende for seerne, og derfor ikke et repræsentativt udsnit af befolkningen, der leder efter en kæreste. Vi er dog i vores betragtninger af deltagerne over flere programmer blevet bekræftet i, at det er en broget flok mennesker, der deltager, som omfatter forskellige seksualiteter, aldre, køn, beskæftigelser osv. Derfor mener vi, at deltagerne repræsenterer den brede befolkning. Vi finder det dog også relevant at knytte en kommentar til, at vi ikke ved, hvad der sker bag scenen og i klippe rummet. Vi kan derfor ikke vide os sikre på, at der ikke er blevet manipuleret med udsagn i programmet, og kan derfor ikke være sikre på graden af autenticitet. Dog mener vi ikke, at det er altafgørende i dette tilfælde, da vi er interesseret i at se, hvilken diskurs programmet genererer, og det kan man se på selvom det er manipuleret.

I vores teoretiske afsnit har vi også været nødsaget til at forholde os kildekritiske. Vi vælger i projektet at referere til foredrag af Alain de Botton, som er optaget og lagt på Youtube. Dette gør vi, fordi det er et medie, de Botton gør meget brug af i hans formidling af blandt andet filosofiske spørgsmål, eksempelvis gennem hans organisation *The School of Life* og dens tilhørende youtubekanal. De Botton og *The School of Life* ønsker at gøre filosofi mere hverdagsorienteret og tager filosofiske spørgsmål op, som henvender sig til menneskers daglige liv (The School of Life, 2010), deriblandt kærlighed, som vores projektet netop beskæftiger sig med. På baggrund af det, er formidlingen af de filosofiske tanker derfor i et format, som muliggør, at budskaber når ud til almene mennesker. Vi ser derfor mange af de Bottons teorier blive formidlet gennem foredrag, som publiceres på Youtube. Vi ser i projektet en mulighed for at støtte de Botton i hans vision om at videregive filosofi på en anden måde, end det ofte bliver set gennem bøger på baggrund af abstrakte kategorier (de Botton, 2018). Vi støtter ham netop ved at inddrage referencer til Youtube i et videnskabeligt projekt som vores. Begrundelsen for at benytte Youtube som referenceramme er dog ikke kun at ville bakke op om de Bottons nytænkning i måden, hvorpå videregivelsen af filosofisk viden finder sted og udbyttet af den. Foredragene er også relevante som reference i sig selv, netop fordi det er Alain de Botton, der selv formidler sine egne teorier, og der ikke bliver klippet i de refererede videosektioner. Derudover er de youtubekanaler, som har publiceret foredragene med ham, større organisationer, hvor det i dette tilfælde var Sydney Opera House, der arrangerede foredraget *On Love* med Alain de Botton og Zeitgeist

Minds, som er en del af Google og afvikler events med: ”top global thinkers and leaders.” (ZeitgeistMinds, 2018).

Kritik af metode

I undersøgelsen af forestillingen om det ideelle parforhold fandt vi det oplagt at arbejde med kritisk diskursanalyse af kvalitative data. Dette fordi forestillinger kan undersøges ud fra diskurser, og fordi der i undersøgelsen af diskurser bliver set på, hvordan noget kommer til udtryk, som netop er det kvalitative forskning beskrives som, altså en interesse i ”hvordan noget gøres, siges, opleves, fremtræder eller udvikles.” (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 13). Derfor var det i projektet relevant hovedsageligt at benytte en kvalitativ tilgang frem for en kvantitativ, idét kvantitativ forskning beskæftiger sig med ”*hvor meget* der findes af noget.” (Ibid.). Dog kunne det have været interessant at supplere vores undersøgelse med kvantitative data fra facebookside *Love Quotes and Sayings* i form af statistikker over interaktionerne på siden, hvilket vi forsøgte at anskaffe men uden held. Med en inddragelse af den form for kvantitative data, kunne disse have været med til at underbygge vores undersøgelse, højne kvaliteten af den og bidrage til en endnu større grad af validitet i projektet.

En anden måde hvorpå vi kunne have tilgået vores undersøgelse af forestillingen om det ideelle parforhold var ved udarbejdelse af et fokusgruppeinterview (Brinkmann og Tanggaard, 2015:137) og udarbejdet en kritisk diskursanalyse ud fra den producerede tekst. Det vil sige, at i stedet for at undersøge diskurser ud fra Facebook og et TV-program kunne vi have lavet et fokusgruppeinterview, hvori parforhold og søgen efter en partner kunne blive diskuteret. I et fokusgruppeinterview kunne vi have undersøgt hvordan en gruppe mennesker taler ind i diskurser, påvirker hinanden og givetvis sammen opretholder dem. Ved fokusgrupper analyseres ofte ”både interaktionsformerne og indholdet af samtalerne.” (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 138), hvilket i en undersøgelse ville betyde, at vi da først og fremmest kunne kigge på indholdet af samtalerne, altså hvorvidt diskurser bliver italesat. Dernæst kigge på måden, hvorpå deltagerne interagerer med hinanden og sammen opretholder diskurserne. I en sådan undersøgelse ville vi producere data om en specifik gruppe og dennes ”fortolkninger, interaktioner og normer” (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 139) og ikke i samme grad kunne sige noget om den verden individet indgår i (Brinkmann og Tanggaard, 2015: 139). Det betyder, at vi ikke ville kunne undersøge eksponeringen af diskurser, som netop var det fokus, vi ønskede at rette i vores undersøgelse. Vi ville med et fokusgruppeinterview derfor kun kunne sige noget om én gruppes brug af diskurser, som ville være tilsvarende kommentarerne til F1 og F2 og altså ikke

noget om, hvor gruppen bliver påvirket fra. Derfor blev vores udgangspunkt for en diskursanalyse de medier, som eksponeres til mange individer, og som besidder en kommunikativ autoritet i kraft af deres formidling til et stort antal mennesker. Vi ønskede altså at brede undersøgelsen ud og analysere kvalitative data, som i højere grad kunne give os mulighed for at tegne et generelt billede af samfundet. Med et fokusgruppeinterview ville vi ikke have samme mulighed og anså det som en negativ konsekvens, at vores undersøgelsesområde da blev for snævert. Det samme ville gøre sig gældende ved individuelle interviews. Igen fordi vi ikke blot ønskede at sige noget om, hvorvidt vi er påvirkede af diskurser, men også hvorfra påvirkningen kan stamme.

I en kritisk stillingtagen til vores undersøgelsesområde, den virtuelle verden, bør det påpeges, at vi med den som genstand for undersøgelse øger risikoen for at blive for selektive i vores kvalitative dataindsamling. Ved fokusgruppeinterview eller individuelle interviews, ville dataen ikke allerede være produceret på forhånd, og vi ville derfor ikke kunne styre dataen på samme måde, som det er muligt i en udvælgelse af data. Argumentet for alligevel at bruge den virtuelle verden som undersøgelsesgenstand, ligger som før nævnt i, at de udvalgte medier er folkelige og derfor har en indflydelse på menneskers ageren i den virkelige verden. Vi vil altså argumentere for, at de diskurser vi oplever på Facebook og i et TV-program som *Naked Attraction*, afspejler de diskurser vi oplever uden for den virtuelle verden.

Kritik af teoretikere

Vi har som tidligere nævnt taget udgangspunkt i filosofen Alain de Botton i udarbejdelsen af vores projekt og dertil benyttet os af Anthony Giddens og Platon med fokus på værket *Symposion*. I udarbejdelsen af en projektrapport er det vigtigt at forholde sig kritisk til både sine teoretikere og den tilhørende litteratur. Alain de Botton er en nutidig filosof, som hovedsageligt formidler sin viden og pointer gennem fiktionslitteratur og mundtligt i form af foredrag. De Botton angiver i sine foredrag ikke sine kilder, og af den grund er vi ikke informeret om, hvorfra han har erhvervet sin viden. Han har altså ikke direkte referencer, da det ikke hører til den måde, han formidler på. De Botton arbejder ikke med traditionelle teksttunge, akademiske bøger, men formidler derimod hans viden på en mere underholdende måde. Alain de Botton er dermed ikke akademiker i traditionel forstand, men er nærmere en formidler, hvilket kan stille spørgsmålstejn ved troværdigheden i at bruge ham som kilde. Vi vil dog argumentere for, at han stadig kan betragtes som en troværdig kilde, da han generelt

trækker på nogle referencer og forståelser, som stemmer overens med andet litteratur omhandlende Romantikken.

Når man stiller sig kritisk overfor Anthony Giddens, er det mest essentielle for vores projekt det faktum, at han er uddannet sociolog og ikke filosof. Hans hovedområde som teoretiker vedrører overordnet samfundsteorier, samfundsstrukturer og sociologiske analyser med fokus på det senmoderne samfund. Når han taler om kærlighed, kan man forestille sig, at det er ud fra det sociologiske synspunkt, hvilket bevæger sig væk fra en mere filosofisk tankegang. Brugen af hans sociologiske begreber i vores projekt, vil derfor kunne skabe en tilpasset fortolkning af dem, som vil være farvet af projektet. Vores grundlag for alligevel at bruge Giddens er muligheden for at holde hans sociologiske idéer om samfundet op imod den filosofiske tankegang, de andre teoretikere tilbyder os.

Den sidste teoretiker, vi har benyttet os af i dette projekt, er som nævnt Platon med udgangspunkt i værket *Symposion*. Kildekritisk kan man stille spørgsmålstejn ved, hvorvidt Platon direkte afbilleder Sokrates eller om han til dels lægger ord i munden på ham. Derudover er *Symposion* et værk, som har gennemgået utrolig mange oversættelser, og man kan derfor forestille sig, at der gennem tiden kunne være gået meninger tabt. I forlængelse af dette beskriver Platon mange forskellige fænomener, som han placerer under samme begreber. Dermed kan man overveje, hvorvidt man egentlig forstår, hvad han mener, eller om det derimod kan misforstås. Alt i alt går kritikken hovedsageligt på, at *Symposion* er en gammel tekst, som er blevet fortolket og oversat mange gange. Højest sandsynlig har værket haft én betydning dengang den blev skrevet, og en anden i dag. Både grundet den gentagende oversættelse, men også grundet den tidsalder læseren befinder sig i. Ikke desto mindre, er Platon en anerkendt filosof, der stadig flittigt refereres til den dag i dag.

Teoretisk grundlag

Projektets teoretiske ramme bygger på en forståelse af Romantikken som periode, hvilket der nedenfor bliver defineret. Hertil har vi igennem en kodning og kategorisering af projektets teoretikere opstillet fire teoretiske temaer, der sammenfatter Alain de Bottons, Anthony Giddens' og Platons tanker om det ideelle parforhold. Dette vil være dén teori, som vi i vores analyse og diskussion vil læne os op ad.

Romantikken

Som tidligere beskrevet ønsker Alain de Botton at gøre op med den forestilling om kærlighed, som romantikken præsenterede for os. Romantikken som periode var dominerende i Europa i årene omkring 1800. Den historiske epoke sætter allerede sine første spor i 1740 og ses til langt op i 1800-tallet (Øhrgaard: 2017). Som det ofte er tilfældet, når en ny periode begynder, ses det som modreaktion til den foregående periode. Romantikken trådte ind efter oplysningstiden, som var fremherskende i 1700-tallet i Europa. Oplysningstiden var præget af rationalitet og fornuft, hvorimod romantikken havde idealisme samt menneskets ånd og følelser i fokus (Funder: 2006). En af de vigtige udviklinger i 1700-tallet var naturretten, som var en forståelse af, at mennesket var født med fornuft. Denne rationalisme blev den herskende filosofiske holdning i den periode (Michelsen og Langdahl, 2005: 30). Den rationelle verdensanskuelse blev under oplysningstiden altså grundlaget for menneskets eksistens (Koch og Rømhild, 2017). Kærligheden bundede i fornuft og havde derfor ikke forelskelse som sit omdrejningspunkt, når man stod overfor valget om en ægtefælle (Sørensen, 2007: 6). Tværtimod var sociale og økonomiske forhold herskende, og jo mere medgift en kvinde kunne tilbyde, jo større chancer havde hun for at få en velhavende mand (Sørensen, 2007: 10). Det handlede altså snarere om praktiske foranstaltninger, hvor grundlaget for ægteskabet “byggede på slægtens videreførelse, økonomisk fornuft og en nødvendig arbejdsdeling” (Sørensen, 2007: 6).

Det er disse rationelle, fornuftige og logiske tendenser, som romantikken forsøger at gøre op med. I 1800-tallet sker der en gennemtrængende forandring i tidens tænkemåde, hvor man ser oplysningstidens fornuftbaserede værdier blive genstand for kritik (Michelsen og Langdahl, 2005: 42). Under Romantikken så man derimod en forståelse af, at mennesket ikke kunne opnå større erkendelse af virkeligheden ved hjælp af fornuften (Michelsen og Langdahl, 2005: 43-44). Forestillingen om en guddommelig ånd blev dominerende i Romantikken, især under Universalromantikken, som prægede den første tid af Romantikken (Funder, 2006). Man havde altså en opfattelse af, at en guddommelig kraft og ånd var tilstedeværende i alt. Især naturen blev genstand for denne opfattelse, hvor man havde en forståelse af, at alt i naturen var gennemsyret af en guddommelig kraft (ibid.). Romantikkens kærlighedsopfattelse bunder i en søgen efter det sjælelige møde frem for det seksuelle (Michelsen og Langdahl, 2005: 48). I den romantiske kærlighed er det, der har betydning for valg af partner, nemlig en følelse af forelskelse i partneren, og fornuften er hermed ikke essentiel. Følelser bliver i den romantiske kærlighed altså afgørende, og kærlighed beskrives her som en “altfortærende følelse”

(Sørensen, 2007: 17), som udtrykkes gennem “mistro, forstillelse og jalousi mellem de elskende” (ibid.). Det medførte stor ulykkelighed, hvilket også kom til udtryk i kunst og litteratur, hvor det ofte resulterede i, at de elskende dør (ibid.). Et meget kendt eksempel på dette ses i Johann Wolfgang von Goethes roman og fortællingen om *Den unge Werthers lidelser*. Fortællingen bundes i et trekantsdrama, hvor hovedpersonen Werther er forelsket i kvinden Lotte, som er forlovet med Albert. Bogen består af nedskrevne breve fra Werther til hans ven, Wilhelm, hvori han beskriver sin kærlighed til Lotte: “Ofte forstår jeg ikke, hvorledes hun *kan* elske en anden, *tør* elske en anden, da jeg dog elsker hende alene, så inderligt, så uendeligt, og ikke kender, ved eller har noget andet end hende” (Goethe, 2015: 164). Historien ender, da Werther begår selvmord af den grund, at han ikke kan tilbringe sit liv med Lotte: “stod den endnu fast og stærk i mit hjerte: Jeg vil dø! – Det er ikke fortvivlelse, det er visheden om, at jeg har holdt ud til enden, og at jeg ofrer mig for dig” (Goethe, 2015: 226-227). At Werther begår selvmord grundet en ulykkelig kærlighed, bliver hermed et eksempel på, hvordan forelskelsen overtog under Romantikken. I dag ser vi stadig i Vesten, hvordan den romantiske kærlighed er fremherskende, når det omhandler både forelskelse og ægteskab.

Forventningen og forestillingen

I starten af sin bog *The Course of Love* (2016) fastslår Alain de Botton, at et ægteskab ikke begynder ved et frieri og ej heller ved det første møde, men i langt højere grad er resultatet af en årelang romantisk forventning om kærlighed og i særdeleshed drømmen om en såkaldt den eneste ene (de Botton, 2016a: 3). Det er derfor også denne forudgående forestilling, vi ser på i projektet. De Botton fastslår, hvordan den dominerende romantiske forestillings magt fungerer som forudsætning for et parforholds eksistens i vor tidsalder. I forlængelse af det hævder han, at fornuften bliver sat helt eller delvist ud af spil, idet der hersker en vis spontanitet eller ligefrem intuitiv vished om, at man har fundet den eneste ene (de Botton, 2016a: 4). Ifølge de Botton kan forestillingen om den pågældende person som værende ens den eneste ene opstå allerede før, der er etableret nogen form for verbal eller fysisk kontakt til vedkommende, og den vil i det tilfælde ikke bunde i objektiv viden. På trods af dette mener de Botton, at mennesket vil respektere og følge sin egen intuition (ibid.), hvilket er interessant i forhold til vores empiri, når vi netop undersøger om Romantikkens diskurs stadig dominerer i udvælgelsen af en partner, og som de Botton mener får folk til at indlede ufornuftige parforhold. Ovenstående konkretiseres, når vi senere analyserer datingprogrammet *Naked Attraction*, hvor det intuitive iscenesættes, og den objektive viden og verbale kontakt i første omgang skæres fra. En anden vigtig pointe i forbindelse med vores analyse er, at de Botton ikke differentierer i køn. Derfor tillader vi os

at antage, at forestillingen om en eneste ene ligeledes ikke differentierer mellem et heteroseksuelt eller homoseksuelt parforhold. Det samme gør sig gældende med Platons *Symposion*, der taler om Eros tilstedeværelse både mellem mænd og mellem mænd og kvinder (Platon og Ræder, 1907: 76). Ligesom de Botton og *Symposion* mener Anthony Giddens heller ikke, at konfluerende kærlighed, et begreb vi uddyber i nedenstående afsnit, har nogen specifik tilknytning til heteroseksualitet (Giddens, 1992: 63). Giddens skelner derimod mellem det, han kalder passioneret kærlighed og romantisk kærlighed: "Passionate love is a more or less universal phenomenon. It should be differentiated, I shall argue, from romantic love, which is much more culturally specific" (Giddens, 1992: 38). Den romantiske kærlighed mener Giddens, ligesom de Botton, blev til i den sidste del af 1800-tallet, altså under romantikken: "Romantic love, which began to make its presence felt from the late eighteenth century onwards" (Giddens, 1992: 39). Han taler om den romantiske kærlighed, som den her øjeblikkelige kærlighed, nemlig det vi kalder 'kærlighed ved første blik': "Romantic love is often thought of as implying instantaneous attraction – 'love at first sight'." (Giddens, 1992: 40). Det er netop her, at Giddens og de Botton bliver sammenlignelige i deres syn på romantisk kærlighed, men hvor især de Botton stiller sig kritisk. I projektet vil vi bruge disse forskellige tænkninger vekselvirkende.

Det indre og det ydre møde

Giddens skelner mellem romantisk kærlighed, en kærlighed som er inspireret fra Romantikken, og det han kalder konfluerende kærlighed. Konfluerende kærlighed er ifølge Giddens: "a version of love in which a person's sexuality is one factor that has to be negotiated as part of a relationship" (Giddens, 1992: 63). Giddens udtrykker disharmonien mellem den konfluerende kærlighed og den romantiske kærlighed således: "Confluent love is active, contingent love, and therefore jars with the 'for-ever', 'one-and-only' qualities of the romantic love complex" (Giddens, 1992: 61). Disharmonien opstår, da romantisk kærlighed ikke rummer *ars erotica*, som Giddens beskriver som en erotisk kraft, der kun kan opstå, når der også er romantiske følelser indblandet (Giddens, 1992: 62). Den konfluerende kærlighed inkluderer *ars erotica*: "Confluent love for the first time introduces the *ars erotica* into the core of the conjugal relationship and makes the achievement of reciprocal sexual pleasure a key element in whether the relationship is sustained or dissolved." (Giddens, 1992: 62). Hermed ses det for første gang, hvordan den konfluerende kærlighed sætter fokus på seksuel tilfredsstillelse og nydelse og gør det essentielt for forholdets beståen eller opløsning. Vi må derfor også se det som en faktor i dét at *vælge* en partner ud fra både seksuel tiltrækning og den romantiske forestilling.

De Botton kommenterer også på det indre og det ydre møde, hvor han bruger evolutionsbiologers forklaring på, hvorfor man er tiltrukket af visse mennesker. Altså hvordan man tillægger personer psykologiske træk ved deres ansigter, som eksempelvis at tillægge dem egenskaber som humor, tolerance og åbenhed (de Botton i Datun Center, 2015; 5:30). Hans pointe er, at vi altså ikke udelukkende er tiltrukket af udseendet alene, men også af en idé om, hvem personen er. De Botton mener, at vi lever i en tid, hvor vi er meget fokuseret på kroppen og det ydre. Han eksemplificerer det ved sætninger såsom ”She only likes me for my body” (de Botton i Datun Center, 2015; 5:50), hvor han forklarer, at vi ofte vil se det som en fornærmelse, når vi modtager et kompliment, som udelukkende er rettet mod vores udseende. Hans pointe her er, at det ikke skal ses som en fornærmelse, tværtimod: ”It isn’t an insult, to say to someone: “You turn me on”. That can be a deep analysis of who a person is rather than just a shallow one” (de Botton i Datun Center, 2015; 6:02). Ovenstående teorier, som peger på, at det ydre møde også er afgørende for et parforhold, kommer især til at blive relevant, når vi senere vil analysere *Naked Attraction*.

Den ideelle partner

Vores samlede empiri fra facebookside *Love Quotes and Sayings* skal blandt andet analyseres ud fra de Bottons filosofi om den ideelle partner. Hans teorier står på dette område som et modspil til den romantiske forestilling. De Botton mener, at vi har brug for at være mere realistiske og møde partnere ud fra den erkendelse, at både partneren og én selv er uperfekte: “[...] most of us are on the edge of insanity. This is not an exception, it is just what it means to be human.” (de Botton i ZeitgeistMinds, 2016; 4:25). Han slår i den forbindelse fast, at alle mennesker har impulser, følelser og længsler, hvilket sommetider får os ud af kontrol og skaber problemer i parforholdet; “We have also some impulses, feelings and desires which makes us great trouble to be around” (de Botton i ZeitgeistMinds, 2016; 4:34). Han nævner, at de eneste mennesker, der i virkeligheden virker ’normale’, er dem, vi ikke kender, “The only people we can think of as normal are the people we just met” (de Botton i ZeitgeistMinds, 2016; 4:39), og det er derfor uundgåeligt, at jo mere vi lærer vores partner at kende, jo mere finder vi ud af, at vedkommende har sine egne udfordringer og ikke er perfekt. Og her opstår problemerne. Relevant for projektet er netop også forestillingen om, hvad et ideelt forhold skal bestå af og indebære, og hvordan romantiske forventninger kan udfordre denne proces.

For at forstå hvilke styrker, der ligger i dét at acceptere den mangelfulde partner, beskriver de Botton den skam i os selv, der vil formindskes jo mere, vi kender til vores partners sårbarhed og menneskelighed (de Botton, 2016a: 22). Man skal altså se sårbarheden i sin partner for nemmere at vise sin egen sårbarhed. Det er dog ikke sådan lige til ifølge den græske Phaidros, som også holder tale i *Symposium*, hvor han påpeger, at kærlighed og skam går hånd i hånd (Platon og Ræder, 1907: 23). Phaidros mener endda, at mennesket skammer sig mere over for sin elsker end for sin familie. Alle mennesker frygter, at deres elsker skal se dem i en skamfuld situation (ibid.). Derfor må vi også i forlængelse af vores empiri medtage det faktum, at der ligger en stor sårbarhed i det at vise sig følelsesmæssigt og psykisk blottet overfor en mulig partner.

Selvom der er denne sårbarhed, er det noget mennesket til tider vil overkomme. Måske grundet den intuition, som de Botton også taler om. Dertil også, som Phaidros udtaler, er der ikke noget større for mennesket i livet end som ung at finde sig en elsker (Platon og Ræder, 1907: 23), og man er altså villig til at gøre en del for det. Netop til det beskriver Sokrates, at kærlighed mest af alt ligger til det, man ønsker at have (Platon og Ræder, 1907: 60). Ifølge Sokrates kan man altså kun hige efter noget, man ikke allerede har. Ønsker man at have det, kan man elske det. Samtidig er kærlighed også bestræbelsen på skønhed (Platon og Ræder, 1907: 61). Sætter man disse teorier sammen, er det helt grundlæggende for et parforhold, at der fra partneres side kan spores både skønhed, sårbarhed og en vilje til at kæmpe for det.

Når vi er forelskede, bliver vi meget energiske ifølge Sokrates, og det er også den opfattelse, vores elsker vil have af os i starten (Platon og Ræder, 1907: 66). Af den grund vil der komme tidspunkter, hvor partneren, man har valgt at være sammen med, vil føles som om det er den forkerte, fordi der også viser sig andre sider (de Botton, 2016b). Vi skal altså ikke forvente, at vores partner opfylder alle behov og kriterier, vi måtte have: “Choosing whom to commit ourselves to is merely a case of identifying which particular variety of suffering we would most like to sacrifice ourselves for” (de Botton, 2016b). Ifølge de Botton skal denne følelse af at have valgt den forkerte partner altså som udgangspunkt ikke være et påskud for at gå fra hinanden, da han mener, at vi ved at skifte partneren ud med en anden blot, vil møde enten nye eller lignende udfordringer og lidelser, og at det er en romantiseret forestilling at leve sammen problemfrit (de Botton, 2016b). Hertil udtaler de Botton også, at han er enig med den gamle græske tragediedigter, Agathon (Platon og Ræder, 1907: 55), der mente, at kærlighed er beundring af det gode og perfekte og altså ikke de negative egenskaber hos

ens partner idét han siger; “[...] the ancient Greeks [...] they felt that love is admiration for the perfect sides of another human being [...] you may be generous towards them and you may be forgiving of them but you don't love them” (de Botton i Sydney Opera House Talks & Ideas, 2016; 34:02) Man behøver således ikke at nære kærlighed for det i ens partner, man ikke bryder sig om, men man skal heller ikke lade det være en hæmsko for at indlede eller fortsætte et forhold, fordi det er en uundgåelig del af det at være i en så tæt relation med et andet menneske. Det kan igen forstås ud fra tanken om, at man giver for hurtigt op, og dermed ikke giver sig selv og hinanden muligheden for at vokse sammen og lære i parforholdet.

Parforholdet som læringsrum

Beskæftiger man sig med tanken om, at parforholdet er et læringsrum, vil man se, at Giddens beskriver, hvordan kærlighed burde være. Grundlæggende taler han om det, han kalder 'det rene forhold', som bunder i en forestilling om, at vi skal være to separate individer, som lever sammen, men ikke smelter sammen til en enhed. Med det rene forhold taler Giddens om forholdet som værende det eneste, som kan sikre dets beståen. Man skal altså kun være i et forhold, så længe det giver mening for begge parter. Det er hverken familien, samfundet, børn, sædvanen eller lignende, som kan sikre forholdet, men derimod kun forholdet selv: “It refers to a situation where a social relation is entered into for its own sake, for what can be derived by each person from a sustained association with another; and which is continued only in so far as it is thought by both parties to deliver enough satisfactions for each individual to stay within it” (Giddens, 1992: 58). Derved kan man forstå, at det er vigtigt, at forholdet har sin egen substans, og at de omkringværende faktorer ikke kan substituere for manglende pleje. I vores projekt giver det mening på den måde, at parforholdet opfattes på én måde, men håndteres på en anden. Dette medfører, at man stiller urimelige krav til parforholdets forudsatte formåen, i stedet for at investere i dét, der måtte give grobund for et læringsrigt parforhold.

For Sokrates er denne læring nærmest en forudsætning for kærlighed. Han taler nemlig om, at Eros er kærlighed til visdom (Platon og Ræder, 1907: 67). Forstået på den måde at visdom er skønt og godt, og at kærligheden opildner os til at lære. Det er ikke fordi, vi elsker visdommen selv, men som mennesker elsker vi at indgå i læringsprocesser og higer efter at kende hele sandheden (ibid.). Det er derfor også en af de afgørende processer i et ideelt forhold at kunne dele denne form for videnskabelig interaktion. Ovenstående bliver interessant, når vi senere vil undersøge, om muligheden for læring spiller en rolle i nutidens søgen på kærlighed, eller om den romantiske forestilling stadig dominerer.

Sokrates' tænkning er også præsenteret hos de Botton, som italesætter, at man gerne må lære noget af at være i et forhold. Det er ikke negativt at få lyst til at ændre ens partners personlighed eller væremåde, men ifølge de Botton kan man godt være åben for at lære noget nyt og altså se forskelle som en styrke eller en ressource. Han mener nemlig, at "in love's classroom we do not accept that love should be a process of mutual education" (de Botton i Sydney Opera House Talks & Ideas, 2016; 37:47), hvilket de Botton stiller sig kritisk overfor, da han ser parforholdet som et rum for gensidig læring. Dog skal det ske på en sådan måde, at man ikke ydmyger hinanden og taler ned til hinanden (de Botton i Sydney Opera House Talks & Ideas, 2016; 37:17), da det i et sådant tilfælde vil konflikte med muligheden for læring. Det at være i et parforhold er altså ikke noget, vi kan mestre per intuition, hvilket Romantikken har været med til at skabe en forventning om, at vi kan ifølge de Botton: "This is a legacy of Romanticism, an ideology that lulls us into the unhelpful belief that love is not something to be worked at, because it is a feeling and not a skill" (de Botton, 2017). Han mener, at vi i stedet bør gå til kærlighed og parforhold med en erkendelse af, at det er noget vi er nødt til at lære og ikke kan per intuition, lige så vel som vi er nødt til at lære andre ting, før vi kan blive gode til dem; "[...] love is not just something that you feel. It is ultimately a skill that needs to be learnt [...] but somehow in the area of love we insist stubbornly on intuition" (de Botton i Sydney Opera House Talks & Ideas, 2016; 40:20).

Diskursanalyse

Det følgende afsnit vil bestå af en kritisk diskursanalyse. Indledningsvist vil der være en beskrivelse af The Order of Discourse, hvor vi fastlægger den diskurs, vi bevæger os inden for. Herefter vil vi gå i dybden med Norman Faircloughs tredimensionelle model, hvor vi enkeltvis analyserer lingvistisk og den diskursive praksis i henholdsvis F1, F2 og *Naked Attraction*. Afslutningsvis vil vi sammenkæde det i analysen af den sociale praksis.

Order of Discourse på Facebook

Fairclough gør brug af lingvisten Michael Halliday's multifunktionelle tilgang til sprog, hvilket kommer til udtryk i hans distinktion mellem den kommunikative begivenhed, og det som Halliday beskriver som 'the order of discourse'. The order of discourse bruges til at beskrive diskursive praksisser

indenfor et bestemt område eller en bestemt situation: “Within an order of discourse, there are specific discursive practices through which text and talk are produced and consumed or interpreted” (Fairclough i Phillips og Jørgensen, 2002: 67). Vi ser klart, hvordan facebook siden, *Love Quotes and Sayings*, har sat en forudgående ramme for sidens indhold grundet dens navn. Navnet indikerer nemlig, at siden har til formål at sprede kærlighedsцитater og vendinger, og ses også i høj grad ud fra opslagene og interaktionen mellem brugerne. Det er med til, at vi gennemgående i de forskellige opslag og de dertilhørende kommentarer oplever en ensartethed. Sproget er dermed en genre defineret af administratoren af siden. Samtidig ses det, hvordan facebook sidens følgere er med til at opretholde og skabe en diskurs. Ved det valgte empiriske materiale ses der hermed en diskursorden, og inden for denne diskursorden eksisterer der nogle diskurser, som vi vil undersøge og analysere os frem til ved hjælp af Faircloughs kritiske diskursanalyse.

Som følge af den diskursorden, der hersker, har vi som læser allerede inden læsningen en forventning til, hvad vi skal læse på grund af den kontekst, som er blevet sat. Facebook som medie inviterer ikke umiddelbart til teksttunge opslag, hvilket også afspejles i administratorens beslutning om, at alle opslag, som er af mellem- eller mindre lang karakter og de lange udviklede citater, er forbeholdt hjemmesiden, som i dette tilfælde fungerer som et sted til større fordybelse. Facebook sidens beskrivelse er også i høj grad med til at sætte konteksten i form af de retningslinjer, de præsenterer ret præcist. De gør det eksempelvis klart, hvordan alle sexistiske, racistiske og religiøse angreb ikke vil blive tolereret og vil blive slettet af administratoren i sådant tilfælde (Rahul, 2011). Til sidst er det også vigtigt at påpege, at diskursordenen forsøger at være inkluderende i forhold til en bred vifte af mennesker. Der bliver skrevet eksplicit, at alt fra personlige erfaringer til digte og malerier er velkomne. På den måde er det en stor gruppe mennesker, der ved at få indflydelse er en integreret del af facebook siden.

Order of Discourse i *Naked Attraction*

Naked Attraction formår at skabe sin helt egen genre i Faircloughs forstand. Diskursordenen kommer til udtryk i form af flere faktorer. Først og fremmest ved vi, at det er et TV-program tiltænkt som underholdning, og derfor overrasker det eksempelvis ikke, at det bliver præsenteret i et farverigt studie med tilpasset scenografi, samt at værten er meget farverig og frisk, da det er elementer, som er til stede for at underholde seerne. Det faktum, at det er et TV-program, har også den betydning, at det eksempelvis er underlagt forskellige faktorer som at skulle skaffe seertal i form af en

underholdningsværdi, og at de er underlagt et produktionsbudget og en kanal, som overordnet har en sendeflade, de skal dække. Noget andet, der er beskrivende for diskursordenen, er italesættelsen af nøgenhed, som vi hører om allerede ved titlen på programmet. Et tydeligt eksempel, der viser måden, hvorpå nøgenhed italesættes, er programmets intro. Her bliver nøgenheden normaliseret og talt om på en måde, man ikke i dagligdagen er vant til. Programmet sætter nemlig en ramme, hvor sproget skal flyde, som vi ser det i daglig tale. De forsøger at bryde med den almene tilgang, der er inden for datingkulturen ved at præsentere en alternativ datingform, der skærer helt ind til benet og kun fokuserer på det fysiske. Det er netop noget af det, vi vil komme ind på og forsøge at afdække. Både hvordan de sætter en diskursorden, som bryder med Romantikkens forestilling om det ideelle parforhold, og ved at undersøge de florerende diskurser, der hersker inden for programmets diskursorden. Dette gør vi for til sidst at kigge på, hvorvidt de rent faktisk formår at leve op til den diskursorden, som de sætter, eller hvorvidt den brydes, og TV-programmet som følge deraf ender med at falde ind i den tidligere beskrevne romantiske diskurs.

Diskursanalyse af F1

Billede: F1

Vi har valgt at arbejde med facebookside *Love Quotes and Sayings*. Siden har som tidligere nævnt eksisteret siden 2011 og har i den periode tilegnet sig mere end 4,6 millioner følgere. Vores empiri udgør to udvalgte opslag, som vi mener er repræsentative for det generelle materiale, der bliver delt på siden dagligt. For at kunne argumentere uddybende for de nutidige diskurser, der kommer til udtryk i disse opslag, har vi valgt at inddrage et lille udsnit af de dertilhørende paratekster, nemlig kommentarerne (Genette, 2010: 91).

Lingvistik analyse

På det lingvistiske niveau af Faircloughs kritiske diskursanalyse, kan man tale om at befinde sig på et såkaldt mikroniveau, hvor man blandt andet ser på sprogbrug og kommunikation (Jørgensen og Phillips, 2002: 66). Når man ønsker at analysere sig frem til en mulig diskurs i en tekst, er det en

nødvendighed at nærlæse teksten i form af en sproglig analyse. Vi vil i vores lingvistiske analyse benytte os af Roman Richardsons tredelte model. Richardson ser først og fremmest på ordniveauet, derefter sætningsniveauet, for til sidst at fokusere på det retoriske niveau (Richardson, 2006: 46-47). At analysere bestemte ord vil næsten altid være det første skridt i enhver diskursanalyse, hvilket i vores analyse også bliver udgangspunktet (Richardson, 2006: 47).

Vi finder det relevant at indlede vores lingvistiske analyse med en undersøgelse af, hvilke ord der er valgt, og hvilken betydning det har for forståelsen af opslaget. Første sætning hedder “If two hearts are meant to be together” (F1). Her er det første bemærkelsesværdige ordvalg *two hearts*. Når der tales om to hjerter, kan man stille spørgsmålstegn ved, hvorfor der ikke kun er tale om et enkelt hjerte. Dette sætter et udgangspunkt for teksten, at der er tale om to ting, der er skæbnebestemt for hinanden. Dette bliver også betonet ved tekststykket: “are meant to be together” (F1). Hertil kan man kommentere på, hvorfor der står ‘hearts’ og eksempelvis ikke ‘heads’, da begge er dele, som findes på kroppen. Vi har dog en fælles forståelse for, at når to mennesker finder sammen, så taler man om to hjerter, der finder sammen og ikke to hoveder. Derfor kan man argumentere for, at der i opslaget er tale om et par, der skal finde sammen.

Et andet tekststykke, vi ønsker at fremhæve, er: “fate will bring them together to share their love forever” (F1). I opslaget bliver det gjort klart, at det er skæbnen, som vil føre os sammen med den rette partner. Hermed er det ikke de to personer, som selv er herre over at finde hinanden. På sin vis bliver man derfor opfordret til at forholde sig passivt i sin søgen efter den eneste ene, da det er skæbnen, som en dag vil føre de to skæbnebestemte hjerter sammen. Skæbnen får hermed magt over kærligheden mellem to mennesker. Hertil finder vi det relevant at dvæle ved ordet *forever*, der findes sidst i opslaget, hvor man kan stille spørgsmålstegn ved, hvorfor der netop er valgt dette ord frem for eksempelvis ‘for a while’. *Forever* vil i denne sammenhæng have en relation til *fate*, som fortæller os, at skæbnen vil få kærligheden til at vare evigt og ikke kun for en stund.

Når man arbejder på ordniveau, kan man også beskæftige sig med Richardsons begreber, prædikation og benævnelse, som vi finder relevant at knytte en kommentar til. Benævnelsen består af, hvad man kalder nogen eller noget, hvilket kan have stor betydning for, hvordan de bliver fremstillet (Richardson, 2006: 49-50). Prædikation indebærer, hvad man siger om nogen eller noget (Richardson, 2006: 52-53). I F1 bliver skæbnen en benævnelse, og det er netop skæbnen, som vil bringe de to hjerter

sammen, hvilket bliver prædikationen i opslaget. Dette bliver relevant, da skæbnen er katalysatoren for, hvad der kommer til at ske med de to hjerter. Prædikationen er hermed det, som bliver tillagt skæbnen.

På sætningsniveauet, som er det næste niveau, vi vil analysere på, præsenterer Richardson to vigtige begreber, henholdsvis modalitet og transitivitet. Transitivitet beskriver Richardson som følgende: “what kind of actions appear in a text, who does them and to whom they are done” – in short, the ‘*who* (or what) does *what* to *whom* (or what)’” (Richardson, 2006: 54). Dette vil vi bruge som udgangspunkt for at beskrive, hvilke processer der er til stede i opslaget. I F1 befinder der sig to aktører. Den første aktør er forfatteren af opslaget, og altså vedkommende som har formuleret citatet. Vedkommende ønsker at indgyde et håb hos læseren, som fungerer som den anden aktør. Læseren bliver hermed modtageren af budskabet, som indebærer, at man vil blive ført sammen med den, man er skæbnebestemt til at tilbringe sit liv med. På den måde bliver læseren både modtager og den anden aktør og dermed en aktiv del af budskabet i opslaget, hvorpå afsenderen forventer, at man forholder sig til det. Opsummerende kan det sættes i relation til Richardsons citat, hvor det er forfatteren (*who*), som sender et budskab (*what*) til læseren af opslaget (*whom*). Sætningen fremtræder som en aktiv sætning i og med, at fate agerer aktivt, da det er den, som bringer de to hjerter sammen. Ydermere ønsker vi at knytte en kommentar til det faktum, at citatet er skrevet i ubestemt form. Sagt på en anden måde, er det ikke to bestemte hjerter, der er tale om. Virkningen af dette er, at citatet bliver noget, som er gældende for alle. At der bliver skrevet ‘them’ og ‘their’ og ikke ‘your’ understreger også, hvordan opslaget er henvendt til alle. Det inviterer individer til at identificere sig med det i og med, at det taler til alle, og ikke kun til bestemte personer. Det næste begreb, som Richardson præsenterer, er modalitet, hvilket ifølge ham kan beskrives som “the degree to which a speaker or writer is committed to the claim he or she is making” (Richardson, 2006: 59). Modalitet er ofte indikeret gennem modalverber (ibid.). Modalverbet er altså med til at påvirke den kraft, der ligger i det talte eller skrevne. I F1 bliver det essentielt, da modalverbet *will* fremtræder, hvor det bliver brugt til at fortælle, at skæbnen *vil* bringe de to hjerter sammen. Modalverbet optræder meget konstaterende, og man sætter ikke spørgsmålstegn ved, om det er netop sådan, det er. Det bliver brugt som et middel til at fasttømre budskabet på en sådan måde, at modtageren ikke stiller sig tvivlende overfor afsenderen. Havde sætningen indeholdt et andet modalverbum, som eksempelvis ‘could’, ‘might’ eller lignende, ville det have ændret på den overbevisning og troværdighed, som modalverbet *will* udtrykker i denne sammenhæng. Man kan derfor se, at det bunder i en stor sikkerhed og tro på, at netop dette vil ske.

For at opsummere er modale valg som disse en indikation på, hvad forfatteren har i sinde (Richardson, 2006: 62). I dette tilfælde ønskes der gennem den modale sikkerhed at påvise, at skæbnen netop vil bringe to hjerter sammen, som er forudbestemt til at blive sammen for evigt. Modalitet viser hermed, at der ikke kun er sammenhæng mellem form og indhold, men også mellem indhold og funktion (Richardson, 2006: 59). Hermed ment at der er en sammenhæng mellem indholdet af opslaget, og den funktion budskabet får overfor læseren, når det er formuleret og fremtræder på netop den måde, som det gør.

Det tredje og sidste niveau er det, som Richardson døber det retoriske niveau. Der har i de to foregående niveauer i den lingvistiske analyse været fokus på forholdet mellem indhold og form, samt hvordan den bagvedliggende mening af det nedskrevne er relateret til måden, hvorpå det er formuleret. Det skal her pointeres, at ikke alle meninger og holdninger er direkte synlige i en tekst, men derimod mere skjulte og implicite. Disse meninger vil ofte gemme sig bag sproglige virkemidler som analogier, metaforer og hyperboler (Richardson, 2006: 62-63). Ved F1 bliver metaforen som sprogligt virkemiddel relevant. Metaforer er noget, som går direkte i kroppen på én, da de påvirker ens følelser og styrer derfor uden om ens rationalitet. De kan have stor betydning for, hvad vi gør, og hvordan vi tænker, og vi er ikke bevidste om, at de har denne effekt. Tidligere i analysen har der været et fokus på “two hearts” (F1). De to hjerter, der i opslaget er tale om, vil vi argumentere for, er en metafor for to mennesker. Der er altså tale om to personer, som er skæbnebestemt til at tilbringe deres liv sammen, og af denne grund vil skæbnen føre dem sammen. Hjerter kan også ses et symbol på kærlighed. Det forstår vi grundet et kollektivt sprogfællesskab, hvor der bliver aktiveret nogle kollektive associationer ved bestemte ord. I denne kontekst vil vi ikke danne et semantisk felt, hvor hjertet er associeret med et organ, men derimod associeret med kærlighed. Det er altså nogle bestemte billeder, som er fasttømret i vores hjerner (Richardson, 2006: 66-67).

En anden ting, som er værd at bemærke, er, at visse ord i citatet er fremhævet med en lyserød farve. Det første og sidste ord, som er lyserødt, er ordet ‘together’. Hertil er der to ting, som er værd at bemærke; først og fremmest at ordet bliver gentaget. Gentagelser i tekster har en vigtig betydning for læseren i og med, at det indprenter sig i hukommelsen (Hejlsted, 2007: 69). Hele essensen af citatet, nemlig at man vil blive ført sammen med den eneste ene, bliver hermed fremhævet gennem en gentagelse. For det andet binder det en sløjfe på hele opslaget, da gentagelsen forstærker budskabet om, at vi skal være *together*. De farvede ord i teksten kan ses som et retorisk virkemiddel, der påvirker

læseren til at bemærke netop disse ord i en sammenhæng. Hvis man tager et nærmere kig på deres rækkefølge, formår de ord at repræsentere hele kerneindholdet af citatet: *together – long – far – tough – fate – together*. Udgangspunktet er, at man er skæbnebestemt med én person, som man hører sammen med. Muligvis møder man modstand i form af, at det kan tage tid at finde denne person, og at det kan være hårdt, men pointen er, at der findes noget større end os, nemlig skæbnen, som vil føre de to personer sammen. I sammenhæng med dette, bliver det også interessant, hvordan fortællingen slutter, når man har fundet hinanden. Citatet fortæller intet om, at der efterfølgende i parforholdet kan være udfordringer og prøvelser, og fokuserer dermed på tiden inden man møder den eneste ene.

Den diskursive praksis

For at se på hvordan de tilstedeværende diskurser bliver aktiveret, kigger vi på de begreber, Fairclough introducerer i forbindelse med den diskursive praksis. Her taler han blandt andet om begreberne ‘styrke’ (force), ‘sammenhæng’ (coherence) og ‘interdiskursivitet’, hvilket vi i det følgende vil komme ind på for at nå frem til et billede af tekstens diskursive praksis.

Styrke

Vi tager udgangspunkt i Faircloughs tanker om begrebet styrke, hvor han skriver: “The force of part of a text [...] is its actional component, a part of its interpersonal meaning, what it is being used to do socially, what ‘speech act(s)’ it is being used to ‘perform’” (Fairclough, 1992: 82). Styrken ligger altså i de måder, hvorpå teksten forsøger eller formår at påvirke sin læser til en bestemt reaktion og dermed skabe subjektet (ibid). Først og fremmest ses der en klar styrke omkring ordet skæbne. Tekststykket lyder som sagt, at: “Fate will bring them together” (F1). Der findes altså noget, der er større end os, som vil føre os sammen med den eneste ene. Skæbnen får hermed den afgørende rolle for kærligheden mellem to mennesker, da man som menneske blot skal forholde sig passiv i søgen efter kærligheden og den eneste ene. Hermed bliver læseren opfordret til at lægge al ansvar fra sig og overlade det til skæbnen. Styrken ligger i den måde, hvorpå forfatteren af opslaget forsøger at påvirke læseren. Påvirkningen bunder netop i opfordringen til at forholde sig passivt. Dette er, hvad Fairclough også vil kalde for en ‘indirekte opfordring’, hvor man ikke direkte udtrykker, hvad man ønsker, læseren skal gøre. Kigger man på den første kommentar af Ash, ser man klart, hvordan budskabet om at forholde sig passivt har påvirket hende. Hun skriver: “I WISH there is a man who will come on my way and love me truly” (F1,1). Det udtrykker en forestilling om, at der pludselig vil dukke en mand op, uden at man selv aktivt skal gøre noget for det.

For det andet ses der også en styrke i, at det er to hjerter, som er skæbnebestemt: “two hearts are meant to be together” (F1). Faktummet at det er to hjerter, og eksempelvis ikke tre, opfordrer til, at man finder sammen i par. Dette giver implicit udtryk for det ideelle parforhold som monogamt. Hermed ses der en indirekte styrke bestående af en diskurs om, at man bør leve monogamt. Til sidst ligger der også en styrke gemt i ordet *forever*, hvor det i opslaget bliver fortalt, at skæbnen vil bringe de to hjerter sammen for evigt. Styrken ligger i, at det påvirker læseren til at have en tro på, at skæbnebestemt kærlighed er for evigt. Tager man et kig på Barbaras kommentar, understreger den tydeligt forståelsen af, at hvis noget er meningen, så vil skæbnen sørge for, at det sker. Hun skriver: “IT WILL HAPPEN IF IT MEANT TO BE” (F1,4). At hun skriver sin kommentar med store bogstaver, vil man kunne argumentere for, understreger troen på skæbnen og dens altafgørelse og samtidig viser tegn på, at opslagets styrke påvirker Barbara i den intenderede retning. Til sidst er det værd at knytte en kommentar til Brandens kommentar, hvor han skriver: “Rachel we were meant to be together” (F1,3). Han tror altså på, at de fandt sammen af en skæbnebestemt årsag. Kommentaren styrker hele opslaget i og med, at en sådan kommentar vil kunne påvirke andre læsere, da de ser en person, som udtrykker, at han tror fuldt og fast på ideen om, at være skæbnebestemt med en person.

Sammenhæng

Vi ønsker ud fra Faircloughs tanker om *sammenhæng* at undersøge, hvordan vi forstår opslaget ud fra, hvordan der tillægges en mening til budskabet. Fairclough definerer sammenhæng således: “A coherent text is a text whose constituent parts [...] are meaningfully related so that the text as a whole ‘make sense’, even though there may be relatively few formal markers of those meaningful relationships (Fairclough, 1992: 83). Dette vidner om, at en tekst bliver meningsfuld, når afsender og modtager er en del af samme diskursive praksis, og derfor kan kun dem, der er en del af samme diskurs, forstå sammenhængen i teksten.

Vi ser en sammenhæng i det analyserede opslag, da vi genkender en forståelse af skæbne som koncept, hvilket betyder, at den fortolkende læsers forståelse deler afsenderens diskurs, fordi de er en del af det samme diskursfællesskab. Når vi ser eller hører ordet *fate* får vi de samme forventninger til ordet, som afsenderen gør. Dette er væsentligt, da netop dette ord agerer som omdrejningspunkt for at kunne forstå opslagets indhold. Der bliver ikke i opslaget forklaret, hvad der forstås ved ordet, men derimod er der en forventning til læseren om, at man ved, hvad der menes. På samme tid kan man

argumentere for, at hvis man havde en anden forståelse af skæbne, ville man som læser få noget andet ud af budskabet. Ser man i kommentarfeltet, bemærker man også en generel forståelse af, hvad skæbne er, og flere taler sig endda ind i diskursen og er med til at opretholde den. Hertil kan man igen se, hvordan Barbara har en klar tro på, at skæbnen vil føre os sammen med den eneste ene: "IT WILL HAPPEN IF IT MEANT TO BE" (F1,4). Her ses det tydeligt, at hun fuldt ud forstår, hvad opslaget handler om, og samtidig er med til at reproducere diskursen. Et andet ord i opslaget, som er betydningsfuldt for den sammenhængende forståelse, er *together*. Her er det også vigtigt, at der er en kongruens i afsenderen og modtagerens forståelse, da dette er centralt og bliver nævnt to gange i teksten. Man vil kunne argumentere for, at der er mange måder at være sammen på, men ud fra ovenstående forståelsesramme samt kommentarerne i kommentarfeltet ser man, hvordan der er en tydelig forståelse af, hvad der menes i dette tilfælde. Her forstår man, at man skal finde sammen i den forstand, at man skal forblive sammen som i en monogam tankegang om parforhold og ægteskab. Igen ses det, hvordan Brandens kommentar bliver relevant, hvor han tagger sin kæreste i opslaget med følgende kommentar: "we were meant to be together (F1,3)". Han trækker dermed på ord der benyttes i opslaget og reproducerer den diskurs, der aktiveres. Samtidig ses det også her, at der er en klar forståelse af konceptet af det at være sammen, som ville kunne forstås anderledes, hvis man tilhørte en anden kultur eller sågar bare et andet diskursfællesskab. Opslaget fastslår, at der er tale om to mennesker, der skal møde hinanden og blive sammen for evigt. Denne konstruktion er med til at skabe subjekter, der interPELLERER med det, der står skrevet. Her knytter forståelsen af begreberne sig til, at de læsere, som modtager opslaget, vil have en specifik forventning til, hvordan man finder den eneste ene, hvilket Ash også skriver, når hun udtrykker, at hun ønsker, at dette sker for hende.

Interdiskursivitet

Vi finder det relevant at kigge på intertekstualitet, fordi dette er en teksts egenskab til at trække på referencer fra andre tekster eller diskurser (Fairclough, 1992:84). I dette tilfælde ser vi det særligt relevant at undersøge interdiskursivitet, som udvider begrebet om intertekstualitet og derved mener Fairclough, at man kan se, hvordan der trækkes på diskurser fra forskellige konventioner inden for diskursordenen (Fairclough, 1992: 84-5). I F1 ser man flere steder, hvor interdiskursivitet bliver benyttet til at trække på referencer fra fasttømrede diskurser i samfundet. Vi vil her igen vende tilbage til betydningen af *two hearts*. Når man bruger disse ord, trækker man på en diskurs, som allerede eksisterer i samfundet. Vi har tidligere i den lingvistiske analyse stillet spørgsmålstejn ved, hvorfor der ikke står 'heads' i stedet for. Under interdiskursivitet vil man kunne argumentere for, at der ved

brugen af *hearts* aktiveres en diskurs, vi har i samfundet, da vi har en forståelse for, at hjerter automatisk kobler sig på konceptet om kærlighed. Derfor behøver de ikke i teksten at præcisere, at der er tale om to mennesker. Her kan man også knytte endnu en kommentar til, at der står *two* og ikke *three*. Vi lever i et samfund, hvor det monogame forhold er det mest normale, og derfor automatisk kobler det sammen med et parforhold. Disse to hjerter vil blive ført sammen af skæbnen. Derfor finder vi det også relevant at se, hvordan der aktiveres en diskurs her. Skæbnen kan som tidligere set forstås som noget, der er større end os. Tanken om, at noget uidentificerbart kan føre os sammen i par, kan stamme fra en tankegang, der stammer fra Romantikken – en tankegang, der tydeligvis stadig flourerer i vores samfund. Vi ser både i opslaget og kommentarfeltet, hvordan man er overbevist om, at man vil blive ført sammen med sin udkårne, hvis det er skæbnebestemt. Vi ser altså, at der den dag i dag er en idé om, at noget større end os selv vil bringe os sammen, hvilket opslaget er med til at opretholde. Samtidig trækker ordet *will* på en diskurs om, at vi med en selvfølgelighed vil ende op med den eneste ene. Derved spores der en diskurs, der fortæller, at der findes en tro på, at der er en eneste ene til alle. Hertil er det relevant at påpege, at brugen af ordet *forever* kan trække på en ægteskabelig diskurs, hvor man lover at elske hinanden til ‘døden dem skiller’ og ikke kun for en stund. Vi mener herved at kunne se, at der er tale om en underliggende diskurs, der taler sig ind i, at den skæbnebestemte partner er en partner, som man skal have for evigt. Her finder vi det paradoksalt, at der hverken i opslaget eller kommentarerne bliver kommenteret på, hvad der sker efter, at disse to hjerter har fundet hinanden. Der trækkes også på en diskurs, som man typisk ser i blandt andet Hollywood-film, der ofte omhandler, hvordan folk forelsker sig og finder sammen, men ikke hvordan forholdet er efterfølgende. Derfor kan man også argumentere for, at der trækkes på referencer fra andre populære medier, såsom film, til at tale sig ind i diskursen om optakten til at finde sin udkårne. Samtidig kan man også argumentere for, at opslagets udformning kan ses som interdiskursivitet, da det tager form som et digt. Herved kan man som læser blive farvet af den forventning, man har til et digt og dets poetiske funktion. Det trækker på referencer fra digte, da det blandt andet til sidst får *together* og *forever* til at rime. Denne poetiske funktion får modtageren til at huske budskabet, hvilket ofte er målet. Vi ser derfor i F1, at der er mange faktorer, der peger på, at der trækkes på referencer fra og aktiverer en romantisk diskurs, som flourerer i vores samfund.

Diskursanalyse af F2

Love Quotes and Sayings

23 March · 🌐

I want a boyfriend who

- will text me goodmorning/goodnight
- will apologize after a fight even if i'm wrong
- will kiss me not make out
- will make me laugh
- will take silly cute pictures with me
- will start the conversation
- will notice when i'm upset
- likes long hugs
- likes to cuddle
- hugs me from behind
- respects me
- won't flirt with other girls
- won't rush things
- won't get clingy
- won't lie to me
- gives me compliments

lifelovequotesandsayings.com

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

👍❤️😄 2.4K

Most relevant ▾

Billede: F2

Lingvistik analyse

Som i den lingvistiske analyse af F1 tages der igen udgangspunkt i Roman Richardsons tredelte analysemodel, hvor der fokuseres på ordniveau, sætningsniveau og det retoriske niveau.

F2 består helt lavpraktisk af 16 punkter til en ønsket partner, hvilken kan forstås som en checkliste i jagten på at finde sin udkårne. Dette er ikke en universel liste, alle kan følge, når de leder efter en partner. Tankerne udspringer nemlig fra et personligt synspunkt med ønsker om og forventninger til, hvad én bestemt person leder efter i en potentiel partner. Dette bliver udtrykt i overskriften til billedet, hvor der står "*I want a boyfriend who*" (F2). Her ser man, at der er tale om en jeg-fortæller. Denne jeg-fortæller bliver interessant, fordi det gennem facebookside *Love Quotes and Sayings*, når ud til mange kvinder, som efterfølgende kan identificere sig med den samme længsel som jeg-fortælleren

har. Indiciet, for at jeg-fortælleren er en kvinde, kommer til udtryk i sætningen “won’t flirt with other girls” (F2), da *other* inkluderer jeg-fortælleren i samme kategori som de omtalte andre kvinder. Samtidig med at illustrationen på billedet er en kvinde, der gør tegn til at præsentere listen. Dog er de resterende krav kønsneutrale med undtagelse af *boyfriend*, der altså understøtter, at der er tale om en søgen efter et heteroseksuelt parforhold. Det er dog ikke afgørende for teksten, hvilken seksuel orientering, der er tale om, og vi tillader os derfor ikke at differentiere mellem seksualiteter.

Når der i overskriften bliver lagt vægt på, at man ønsker en partner, der opfylder de respektive krav, fremstiller man samtidig en længsel efter noget, man i forvejen ikke har, og det er derfor et udtryk for, at man ønsker en anden person i sit liv. Dette kan være med til at skabe en diskurs om, at vi alle har en længsel om at finde den perfekte partner. Det er interessant at se på valget af ordet *want* i overskriften til billedet. Der findes mange alternativer til dette ord, hvor det semantisk ville betyde det samme; såsom ‘wish’ og ‘would like’. Brugen af *want* giver dog et indtryk af et stærkt krav eller ønske til en fremtidig partner, og fremstår insisterende. Det kan måske bunde i en insisteren på, at den perfekte partner findes, og at man derfor lever i en romantisk længsel. Samtidig fortæller det også, at der er et ønske om at få noget, som man i forvejen ikke har eller er i besiddelse af. Hertil kan man argumentere for, at den taler sig ind i en romantisk idealisering af den ideelle partner.

Man kan stille spørgsmålstejn ved, om kravene på listen er netop dét, der gør en person til en ideel kæreste. Der er i udformningen af listen taget nogle aktive valg om, hvad der betyder noget, og hvad der ikke gør. Her er det derfor interessant at undersøge, hvorfor nogle ord eller krav er valgt frem for andre. Det er bemærkelsesværdigt, hvordan ordene bliver benævnt. Der står eksempelvis “won’t lie to me” (F2), hvilket fokuserer på det negative, som man ikke ønsker. Et alternativ til denne formulering kunne være; ‘will be honest’, som har fokus på en positiv ladning af samme problemstilling. Formuleringen kan derfor være præget af en negativ oplevelse, som forfatteren af teksten har haft. Listen er ikke konsekvent med dens opstilling og giver et forvirrende billede af, hvad der ønskes, og hvad der ikke ønskes i en potentiel partner. I forhold til benævnelse ville det have givet bedre sammenhæng, hvis der havde været en konsekvent brug af enten *will* eller *won’t*. Denne blandede benævnelse af ønsker giver et forvirrende billede af, hvad der ønskes, og listen kan derfor fremstå selvmodsigende. Det kan påvirke modtageren, som både kan være den kommende partner, der eksempelvis kan føle frygt ved ikke at kunne leve op til den forvirrende strøm af kriterier og samtidig andre kvinder, der kan blive inspireret til at opstille krav til en kommende kæreste. Opstillingen af listen er

usystematiseret, og skriver sig derfor også ind i 'indkøbsliste-genren', som udtrykkes ved hjælp af punktform, opremsning og i denne sammenhæng en tankestrøm af impulsive ting, der ønskes. Denne udformning giver et billede af, at jeg-fortælleren stiller krav, der ikke er velovervejede og gennemarbejdet, men som dog stadig repræsenterer hendes umiddelbare ønsker til en partner i det øjeblik teksten forfattes. På den anden side kan man argumentere for, at teksten læner sig op ad en opskrift, fordi kravene tilsammen udgør den ideelle partner. Samtidig skaber den ukonsekvente brug af prædikationer en stilforvirring og en utroværdig fremstilling af den ideelle partner. Man kan dog også argumentere for, at netop denne fremstilling giver et folkeligt 'touch' på forventningen til den ideelle partner, da den virker som en liste, der er kommet frem meget intuitivt. Denne intuitivitet kan dog samtidig vise, hvordan det er acceptabelt at have krav til en partner, før man egentlig har mødt personen. En anden faktor, der fremstår selvmodsigende, er ønsket om, at partneren ikke må være klæbrig: "won't get clingy" (F2). Det krav ligger til at blive overrumplet af de 15 øvrige krav, som blandt andet "hugs me from behind", "likes to cuddle", "like long hugs" og "who will start the conversation" (F2), der i deres omfang fremstår modstridende til det ikke at være klæbrig. Det kan altså være svært at opfylde alle krav uden at gå imod kravet om ikke at være klæbrig, forstået sådan, at det højst sandsynligt heller ikke ville være muligt at opfylde kravet om ikke at være klæbrig uden samtidigt at forsømme alle de andre krav. Kravene konflikter altså med hinanden, hvilket betyder, at de ikke alle kan blive realiseret samtidig.

Arbejder vi os videre over i sætningsniveauet, er det interessant at se på, hvordan modaliteten i denne tekst spiller en rolle. Her kan man igen trække på *want*, som giver en klar indikation på, at der er et reelt ønske om en kæreste, der lever op til de opremsede krav. Samtidig ses der en stærk benyttelse af modalverber således, at der ikke kan spores en usikkerhed i, hvad der ønskes. Denne brug af verbet *want* giver udtryk for, at man er i en stærk overbevisning om, at det er opnåeligt at få alle krav til en fremtidig partner opfyldt. På sætningsniveauet er det også interessant at undersøge, hvordan transitivitet spiller en rolle. Der findes to aktører i teksten. Udgangspunktet er jeg-fortælleren, der har udformet listen, men selve indholdet centrerer sig om den ønskede kæreste. Der er et ønske fra fortællerens side om, at den ønskede partner skal leve op til og agere efter de krav, der er på listen. På samme tid fremstår listen i aktiv form, hvor man gør det synligt for modtageren, at denne *boyfriend*, som teksten tager sit udgangspunkt i, skal agere efter nogle bestemte kriterier. På den måde inddrager man modtageren i, hvad der forventes til den fremtidige partner, og indbyder dem til at tage stilling til selv samme refleksion. Igennem hele listen ser man, hvordan verberne *will*, *won't*, *likes* og så

videre forbindes med andre nominale ledsætninger, der forbinder subjektet med objektet. Hermed ment at man kan sætte et lighedstegn mellem kæresten og den ønskede handling. Således kan man igen se, hvordan der er et klart ønske om, at en ideel partner skal agere på en bestemt måde.

På det retoriske niveau er det ofte relevant at kigge på, hvad metaforer gør for en tekst. I dette tilfælde kan man ikke finde en metafor i teksten, da den er udformet på en befalende og direkte facon, hvori man ikke skal være i tvivl om, hvad der ønskes. Man kan dog argumentere for, at denne udformning er en metafor i sig selv. Den tvetydige genre og opstillingen af krav i punktform kan give læseren associationer til en indkøbsliste, hvorved man kan krydse af, når man har fået noget i kurven eller en opskrift, hvor alle ingredienser er nødvendige for det færdige produkt. På den måde kan metaforen i læsningen bidrage til, at man som læser af denne liste kan stille spørgsmålstegn ved sit eget kærlighedsliv, og hvad man har brug for i sit liv og i ens fremtidige partner.

Den diskursive praksis

For at se på hvordan de tilstedeværende diskurser bliver aktiveret eller italesat i F2, kigger vi igen på faktorerne styrke, sammenhæng og interdiskursivitet.

Styrke

Styrke i en tekst kan som tidligere nævnt komme til udtryk i modalverber, som vi så det i den lingvistiske analysedel i eksemplet fra F2 med modalverbet *want*. I opslaget kommer styrken også til udtryk på to andre måder. Den første ved at jeg-fortælleren prøver at påvirke en person til at være på en specifik måde, som det er beskrevet på listen for så at kunne indlede et forhold. Den anden ved at jeg-fortælleren påvirker andre kvinder til at stille samme krav til en potentiel partner, som hun selv gør i opslaget. I det første scenarie ses styrken i jeg-fortælleren måde at påvirke en given partner til at skulle opfylde de kriterier, hun stiller op. Kun hvis vedkommende opfylder det, kan personen blive accepteret som en kæreste. Styrken ligger derfor i at opfylde kravene for at få jeg-fortælleren som kæreste. En jeg-fortæller, der kan repræsentere kvinder generelt, skaber et billede af, at en given partner skal opfylde disse kriterier for at få den gevinst, der ligger i at indlede et forhold med jeg-fortælleren og altså en kvinde. Det bliver først en interpellation, når jeg-fortælleren direkte eller indirekte beder om noget, som i dette tilfælde, hvor en potentiel partner direkte opfordres til at opfylde visse krav (Fairclough, 1992: 82). Det er ikke mængden af krav, der skaber styrken, da der i princippet kunne nøjes med at være blot ét krav på listen. Det er alene dét, at der er en opfordring og altså en

jeg-fortæller, der vil den potentielle partner noget, der udgør styrken. I det andet scenarie, hvor jeg-fortælleren indirekte opfordrer andre kvinder til at måtte stille krav til en partner, ses også en styrke. Her kommer styrken til udtryk i brugen af *I* som grundled i overskriften "*I want a boyfriend who*" (F2), da brugen af dette skaber en repræsentation af kvinder generelt, fordi jeg'et ikke er personificeret. Det gør, at en kvindelig læser af opslaget får mulighed for at identificere sig med jeg-fortælleren. Det samme kunne ikke lade sig gøre ved brugen af et specifikt navn, da identifikationen hos modtageren formentlig ikke ville være til stede i samme grad. Opslaget inkluderer på den måde kvinder, men ville have været endnu mere inkluderende, hvis grundledet *I* havde været skiftet ud med 'women' eller 'girls'. Da ville F2 generalisere og henvende sig direkte til alle kvinder og piger. Var hensigten at ramme endnu bredere kunne man have skrevet 'everybody', da man ved at være kønsneutral ville inkludere alle og ikke holde sig til bestemte køns kategorier.

Udfaldet af tekstens valg, om at benytte *I* frem for andre alternativer, bliver en fremkomst af en styrke i teksten. Listen vidner nemlig om en styrke, der indirekte opfordrer læseren til at være bevidst om sin egen ret til at stille krav til en partner. Forstået på den måde, at læseren opfordres til, ligesom jeg-fortælleren, ikke at gå på kompromis med sine kriterier og dermed måden, man af en partner vil behandles på. Listen henvender sig således både til kvinder, der ikke har en partner, men også som en tjekliste til kvinder, som allerede er i et parforhold. Listen kan derfor også læses som en slags 'empowerment' for kvinder. Opslaget bliver, gennem benyttelsen af en jeg-fortæller, et eksempel på en enkelt kvinde, der 'står op for sig selv' og agerer aktivt herefter. Samme styrke ville vi ikke se i benyttelsen af 'women', 'girls' eller 'everybody', da man på den måde mister værdien i empowerment. Jeg-fortælleren bekymrer sig nemlig ikke om, hvad andre kvinder vil have eller kræver, men tager derimod kun udgangspunkt i sin egen situation, hvilket indirekte opfordrer andre kvinder til også at tage udgangspunkt i sig selv. Det gør også, at der er en styrke til stede, idet holdningen til kvinder, der har en kæreste, som ikke opfylder alle deres kriterier, bliver anset som en slags 'taber', da denne vælger at nøjes. Forstået på den måde, at der faktisk ligger en diskurs i, at man som kvinde forventes at stå op for sig selv og dermed være en del af en diskurs om empowerment. Styrken i opslaget ligger altså også i, at den påvirker læseren til at se ned på kvinder, der tager sig til takke med for lidt og ikke deltager i diskursen. I diskursen ligger der også en mulighed i at finde trøst i manglen på en partner og bruge ens performede empowerment som undskyldning for at være single, da man således kan gemme sig bag den påstand om, at man blot er single, fordi andre ikke opfylder ens

kriterier. På den måde kommer årsagen til, at man er single til at handle om andre og deres mangler frem for sig selv og sin egen utilstrækkelighed.

Sammenhæng

Forudsætningen, for at der er sammenhæng mellem jeg-fortælleren og læserens forståelse af konceptet *boyfriend*, er, at de begge indgår i det samme diskursfællesskab. Det er nødvendigt for modtageren at acceptere den diskurs, jeg-fortælleren bevæger sig i, for at kunne give mening til teksten og forstå den. Måden, hvorpå vi kan se, at læser og jeg-fortæller har den samme forventning til konceptet *boyfriend*, er i jeg-fortælleren måde at omtale eller beskrive det på. Når jeg-fortælleren forståelse, af hvad en *boyfriend* er, stemmer overens med læserens, ser vi, at de indgår i den samme diskurs. I Saras kommentar ser vi, at hun sætter lighedstegn mellem ”the love of my life” (F2,1), som vi formoder er hendes partner og jeg-fortælleren kriterier for konceptet. Her kan vi altså se, at hun tilslutter sig jeg-fortælleren idé om konceptet og på den måde er en del af den samme diskurs (Fairclough, 1992: 84). Sara indgår derfor som en aktiv medspiller i opretholdelsen af diskursen om en partner. Tekstens mening bliver for Sara, som modtager, skabt ud fra den diskurs, hun er en del af. Så selvom jeg-fortæller og Sara læser teksten på tværs af tid, rum og sted, skabes den fælles mening med teksten, fordi de begge indgår i det samme diskursfællesskab.

Læseren får derudover serveret en opskrift til, hvad en kæreste er gennem listen af kriterier på den potentielle partner. Selv hvis *boyfriend* ikke var benævnt i opslaget, ville læseren i kraft af dennes i forvejen kendskab til konceptet *boyfriend* være i stand til at vide, at der i listen refereres til en kæreste, dog stadig forudsat at læseren er en del af den føromtalte diskurs. Der er altså en markør for sammenhængen mellem konceptet *boyfriend* og listen med kriterier, fordi de begge optræder, men konceptet ville altså også være tilstedeværende uden denne markør for sammenhæng (ibid.).

I en anden kommentar ser vi personen Verna, som skriver: “I think u should go to bed and sleep, that kind of boyfriend exist only in dreams” (F2,3). Verna forstår konceptet, men køber ikke sammenhængen mellem konceptet og kriterierne. Man kan formode, at det i hendes optik er logisk modstridende, fordi hun i kommentaren giver udtryk for, at den form for partner kun findes i drømme. Her ses det, at hun ikke tilskriver sig den definition på en kæreste, som jeg-fortælleren skaber, men dét, at hun forstår konceptet *boyfriend*, viser, at hun alligevel er en del af samme diskurs. Uanset om Verna var enig eller uenig med jeg-fortælleren definition af en kæreste, viser dét, at hun i det hele taget

kommenterer på, hvorvidt hun er enig eller ej, at hun accepterer boyfriend som koncept. Det samme gør Jasmine, der kommenterer "They do exist ladies!! I found mine!" (F2,2). Jasmine stiller sig dog i kontrast til Verna, når hun mener, at definitionen kan realiseres, og at hun tilmed selv har 'fundet' sin.

Normalt taler man om, at en tekst enten henvender sig til en modtager, der er en del af samme diskurs eller til en, som ikke deler den diskursive praksis med jeg-fortælleren (Fairclough, 1992:84). I F2 ses det, at uanset om man er en del af den samme diskurs, som den der kommer til udtryk i opslaget, da har man mulighed for at forstå sammenhængen og betydningen af konceptet *boyfriend*. Naturligvis ville definitionen kunne variere i forskellige diskurser, men rent forståelsesmæssigt ville betydningen af konceptet stå klart.

Interdiskursivitet

Vi ser interdiskursivitet på tre måder i opslaget, som trækker på hver deres diskurs. Den første ses i typen af krav, der udtrykker romantik som forudsætning for at indgå i et parforhold. Vi ser derfor den romantiske diskurs udspille sig her, da der ikke bliver trukket på praktiske foranstaltninger, som ville have været tilfældet, hvis man ikke tilhørte diskursen i Romantikken. Dét, der dog er påfaldende og afviger fra den gængse romantiske diskurs, er udeladelsen af krav om konkret forelskelse som eksempelvis 'will be in love with me' eller 'will love me'. Muligvis ligger forelskelseskriteriet dog implicit i de andre krav pakket ind i jeg-fortælleren idé om eller forståelse af måden at udtrykke forelskelse på. Netop derfor er det interessant, at jeg-fortælleren har udeladt den form for kriterie. Idét vi kun kan forholde os til det, der i teksten står skrevet, siger fraværet af forelskelseskriteriet noget om, at jeg-fortælleren ikke mener, at kriteriet er en del af definitionen på en kæreste. Selvom jeg-fortælleren udelader dette kriterie i hendes definition, kan læsere, der ikke deler denne holdning, dog stadig i kraft af at være en del af den samme diskurs, finde mening med teksten. Det ser vi i Saras kommentar, hvor hun tilskriver sig definitionen, men tilføjer, at hun elsker sin partner meget højt "I love u always and forever" (F2,1). Forelskelse er altså for Sara et element, der indgår i relationen mellem hende og hendes partner. Det er som sagt interessant, at kriteriet om forelskelse ikke indgår i jeg-fortælleren definition på en kæreste, da det modsætter sig den romantiske diskurs, som opslaget ellers trækker på.

Den anden måde, hvorpå interdiskursivitet kommer til udtryk i teksten, er i opsætningen af den. Som tidligere nævnt fremstår den nemlig som en form for opskrift. Teksten kunne i princippet være skrevet som en sammenhængende brødtekst, men vi vil argumentere for, at denne opsætning har betydning for modtagelsen og forståelsen af teksten. Opstillingen af kravene, som en opskrift, kan vidne om, at alle punkterne er vigtige i sig selv, men kun tilstedeværelsen af alle ingredienser, altså krav, kan føre til det endelige og perfekte produkt, som en ideel partner udgør. Opsætningens betydning kommer altså til udtryk på den måde, at den fortæller, at der i nutidens datingkultur hersker en diskurs om, at man kan tillade sig at stille krav, og at man ikke vil have en partner for enhver pris. I hvert fald ikke af praktiske årsager, men tværtimod skal mange følelsesmæssige faktorer være på plads. Dét, at den er stillet op den måde, gør også, at ens tanker kan blive ledt over på en indkøbsliste, som er den tredje måde, hvorpå interdiskursivitet kommer til udtryk i F2. Normalt forstår man en indkøbslistes indhold som noget, man mangler, og derfor vil anskaffe sig. Det er op til personen, der skriver en indkøbsliste, at bestemme, hvad der skal stå på den baseret på egne behov. F2 som listeform kan være et produkt af, at indkøbslister eksisterer som format, og derfor kan man tale om interdiskursivitet. Vi har en bestemt forventning til, hvilken betydning vi skal tillægge den tekst, der er produceret som en indkøbsliste. Det betyder, at hvis vi læser F2 med en forventning om, at det er en form for indkøbsliste, så læser vi den ud fra den diskurs, der hersker herom. Det betyder også, at hvis forfatteren er klar over de associationer listen giver læseren, kan forfatteren bruge dette aktivt i sin formidling af budskabet i F2. Det får listen til at italesætte kvinders mange krav og tanken om, at man som kvinde kan gå ud og anskaffe sig disse egenskaber ved en mand, ligesom man anskaffer sig ting på en indkøbsliste. Hvis ovenstående er tilfældet, kan listen altså også læses som en karikatur på de kvinder, der 'tillader' sig dette.

Diskursanalyse af Naked Attraction

Lingvistik

Ved opbygningen af den lingvistiske analyse af Naked Attraction, vil vi ligesom i analysen af facebookopslagene tage udgangspunkt i Roman Richardsons tredelte analysemodel. Vi vil i analysen have et fokus på det sproglige med relateret inddragelse af elementer i programmets opsætning og kulisse. Ved udførelsen af den lingvistiske analyse af Naked Attraction har vi som tidligere nævnt udvalgt citater fra værten og deltagerne. Opbygningen af analysen vil igen tage udgangspunkt i ordniveaueet,

hvor vi her analyserer de fire citater, derefter sætningsniveauet, for til sidst at komme ind på det retoriske niveau.

På det første niveau vil vi dykke ned i ord som, vi mener, har betydning for forståelsen af programmet. I NA1 er tekstdelen “Can picking a partner based solely on natural beauty help you find the one?” (NA1), det første vi ønsker at fremhæve, hvor ordet *you* bliver relevant. Ved valget af *you* henvender programmet sig til netop den, som ser det, og formår på den måde at fange personen. Hvis det i stedet havde været erstattet af eksempelvis ‘someone’, ville man kunne argumentere for, at det havde distanceret sig fra seeren. I NA1 er *partner* det næste ord, vi bider mærke i. Ordet sætter et udgangspunkt og en kontekst for programmet i og med, at det er en partner, man skal finde og eksempelvis ikke en ven eller en ægtefælle. Ved brugen af partner kan man argumentere for, at der tillægges noget romantisk, da det ikke er noget venskabeligt, man ønsker at finde. Ved ikke at bruge ordet ægtefælle, udelukkes der nogle associationer til det praktiske aspekt i et forhold, og man formår dermed ved brugen af ordet partner at fokusere på det ideelle parforhold. I den sammenhæng bliver *the one* relevant, da dette er knyttet til ordet partner. Den partner, vi finder, vil måske vise sig at være den eneste ene. Derudover fremkommer *the one* i bestemt form. Det lægger tryk på forståelsen af, at der findes én eneste ene, og det er netop den eneste ene, som man skal finde. Derudover ses der en klar kontrast mellem ordene *find* og *picking* i citatet. Ordet *find* opfordrer til at gå ud og lede efter noget eller nogen, man ikke ved hvor er, hvorimod ordet *picking* simplificerer denne proces, da den forudgående søgning ikke er til stede, og valgmuligheder blot er der. Hertil bliver det også relevant at knytte en kommentar til programmets opsætning og kulisse. Deltagerne, som udvælges til at tage på date, er placeret i separate montre, hvor hovedpersonen er placeret i midten. Dette illustrerer, hvordan valgmulighederne er foran vedkommende, og at man i bund og grund blot skal vælge en at tage på date med. Her formår det lingvistiske og det auditive at underbygge hinanden. Til sidst er beskrivelsen *natural beauty* også interessant at se nærmere på, hvor man kan stille spørgsmålstejn ved, hvad en naturlig skønhed indeholder. Ordet naturlig inderbærer noget, som man ikke har ændret på. I programmet har deltagerne ikke tøjt på, og de anvender her ordet naturlig som en beskrivelse af, at deltagerne fremvises nøgne. Hermed ses der en sammenhæng mellem beskrivelsen af *natural beauty*, og den måde hvorpå deltagerne bliver præsenteret i programmet. I NA2 møder vi igen ordet *heart*, som vi også stødte ind i, i F1, hvor der var tale om to hjerter, som hører sammen. Her er der tale om ét hjerte, som er gået i stykker, når deltageren fortæller: “I’ve had my heart broken” (NA2). Vi kan her gøre brug af den samme sammenligning som i analysen af F1, da der ikke er tale om eksempelvis et

hoved, som er gået i stykker. Vi har en fælles forståelse for, at det er hjertet, som går i stykker, og at dette igen henleder til, at Sophie er blevet såret.

I NA3 støder vi igen på ordet *find*, hvor citatet lyder: “I’m ready for love and romance, butterflies, just ‘gotta’ find somebody first” (NA3). Her ser vi igen, hvordan der bliver opfordret til at lede efter kærligheden. Et andet ord, vi bemærker i NA3, er *ready*, hvor deltageren siger følgende: “I’m ready for love and romance” (NA3). I ordet ligger der implicit, at man vil nå til et punkt i livet, hvor man er decideret *ready* til kærlighed og romantik. Havde ordet været erstattet af noget, man ønskede, eller noget man ville have, ville udtalelsen få en anden betydning.

I NA4 spørger værten en af deltagerne, hvad han synes om hovedpersonen, Sophie, hvortil han svarer: “Goddess, I think it’s work of art” (NA4). Her er der to ord, som vi ønsker at undersøge nærmere. Det første er *goddess*, for i ordet guddommelig ligger der noget perfekt samt noget, der er over det menneskelige plan. Man kan sige, at man stræber efter perfektion, og at man har en længsel efter det perfekte. *Goddess* kunne have været erstattet af mange andre ord, hvorved man stadig ville beskrive hende som en smuk kvinde. Ved brugen af netop ordet *goddess* bliver hun at blive ophøjet. Hertil er det også relevant at knytte en kommentar til sammenhængen mellem det sproglige og programmets opsætning og kulisse. Da deltageren udtrykker dette, er han trådt ud af montren og står foran Sophie. Montren formår på sin vis at reducere deltagerne til udelukkende en krop. Deltageren træder altså her ud af objektiviseringen og bliver menneskeliggjort. Til sidst vil vi undersøge, hvad der ligger i betydningen af beskrivelsen af hende som “work of art” (NA4). Et kunstværk er noget unikt og noget som bliver udstillet på eksempelvis et museum. Hermed formår denne beskrivelse af hende, ligesom *goddess*, at give hendes udseende en helt speciel ophøjet status. Samtidig er begge ord noget, som man ikke kan have en direkte interaktion med, hvilket underbygger en distance mellem dem.

På sætningsniveauet er det igen aktuelt at fokusere på begreberne transitivitet og modalitet. I NA1 lyder sætningen således: “Can picking a partner based solely on natural beauty help you find the one?” (NA1). Her gøres der brug af en aktiv sætning, hvori der findes to aktører, som befinder sig i tekststykket: “help you find the one” (NA1). *You* fungerer som en aktør, der skal finde den eneste ene, og programmet fungerer som den anden skjulte aktør, der vil hjælpe *you* med at finde *the one*. Da dette citat er fra introen i TV-programmet, kan man samtidig argumentere for, at *you* fungerer som seeren af programmet, hvor programmet fungerer som en implicit aktør, der skaber en

forventning om, at det kan bringe folk sammen både i programmet og i den virkelige verden. NA1 begynder med modalverbet *can*, som er med til at udforme sætningen som et spørgsmål.

Modaliteten er i tilfældet med NA1 ikke med til at konstatere noget, men som tidligere nævnt er det med til at danne en ramme for, hvad man som seer skal til at se. Selvom spørgsmålet ikke fungerer som en konstatering, ligger det implicit, at programmet, som aktør, ikke kender svaret, men efterstræber at undersøge og finde det. Præmissen bliver, at de spørger undersøgende for herefter at undersøge, hvorvidt det er muligt at finde en partner baseret udelukkende på fysisk tiltrækning.

I citatet fra NA2 “I’ve had my heart broken” (NA2) ser vi en brug af passiv sætningsstruktur. Vi har på den ene side jeg-fortælleren og på den anden side den skjulte aktør, som har været skyld i, at jeg-fortælleren har et knust hjerte. Det faktum, at den anden aktør bliver gemt, gør, at vi ikke ved, hvem der har knust hendes hjerte. Det kunne lige så vel have været en veninde eller en forælder, som det kunne have været en ekskæreste. Datidsformen, *I’ve had*, siger noget om, at det knuste hjerte er en afsluttet fortid, og at hun nu er klar på en fremtid, hvor hendes hjerte ikke bliver knust.

I NA3: “I’m ready for love and romance, butterflies, just ‘gotta’ find somebody first” (NA3) ser vi igen to aktører, der er udtrykt i henholdsvis *I’m* og *somebody*. Det bliver gennem de tydelige aktører klargjort, at vedkommende ønsker at finde en, som hun kan dele kærlighed og romantik med. Modaliteten kommer til udtryk i form af *gotta*, som er den mundtlige form af modalverbet ‘got to’. *Gotta* formår at indikere en nødvendighed. Havde modalverbet eksempelvis været erstattet af ‘could’, ville det pludselig have været en mulighed frem for en nødvendighed.

På det tredje og sidste niveau, det retoriske niveau, er det igen interessant at analysere på metaforer og analogier. På det retoriske niveau I NA2 ser vi en metafor i form af “heart broken” (NA2). Sophie fortæller, ved at bruge denne metafor, at hun engang har været igennem et brud med en partner. Faktummet, at hendes hjerte er blevet knust, og ikke eksempelvis mast eller brændt, gør dette til en metafor. Når hun fortæller, at hendes hjerte er blevet knust, er det gennem metaforen, at vi forstår, at hun før i tiden er blevet ked af det grundet et brud med en partner. I NA3 ser vi en metafor i beskrivelsen af *butterflies*, som en glædelig følelse i maven. Det er en metafor i den forstand, at det ikke er sommerfugle i maven. Vi forstår igen metaforen grundet det sprogfællesskab, vi har. *Love* og *romance* bliver sidestillet, hvorved *butterflies* på den måde giver mening i et fælles semantisk felt. I

NA4 ser vi både et eksempel på en metafor og en analogi. “Work of art” (NA4) er en form for analogi, og en beskrivelse af noget smukt, men her fungerer det også som et middel til at distancere og objektivisere, hvilket også stemmer overens med metaforen *goddess*, som er en metafor for noget smukt og rent, som kan sidestilles med perfektion. Det kan udtrykke noget uopnåeligt, som også er med til at skabe en distance, fordi man ikke kan nærme sig en gudinde. Igennem disse metaforer og analogier skabes der en distance, hvilket showet også byder op til. Der er en distance mellem deltagerne i hele showet, hvor interaktion mellem dem ikke er til stede. Denne distance opretholder han, når han omtaler hende som *goddess* og *work of art*.

Den diskursive praksis

Styrke

Vi vil i *Naked Attraction* kigge på, hvilken styrke, der bliver fremsat i programmet, og hvordan udtalelser herfra er med til at påvirke modtageren til en bestemt reaktion eller handling. Vi ser tydeligt, hvordan der i programmet skabes diskursen om muligheden for at finde den ideelle partner. I NA1 ser man, hvordan der i programmets intro både bliver aktiveret ordene *picking*, *help* og *find*. Disse tre ord er med til at opretholde en diskurs om, at man både kan vælge, skal hjælpes på vej og finde sin fremtidige partner. Dette kan være med til at give et indtryk af processen som et rationelt forløb, der kan sammenlignes med, når en studievejleder hjælper med at vælge, hvilken vej man skal gå i sit liv. Derfor kan det på samme tid opretholde en diskurs om, at valget af en partner er noget, som alle fornuftige mennesker skal igennem. NA1 trækker på flere diskurser på samme tid, men har sit udgangspunkt det samme sted - nemlig i, at der er en mulighed for at finde en partner og trækker derfor på en diskurs om, at der findes en selvfølgelighed om, at man skal finde en partner. Der ligger en klar styrke i, at man skal vælge og finde en partner for at komme videre i sit liv, og det opstilles nærmest som et krav for at få et fuldendt liv, da Sophie beskriver, at dét er det eneste, hun mangler for at fuldende sit liv (NA6). Der fremsættes samtidig en diskurs om, at det ikke er nemt at finde den eneste ene, hvorved der i programmet bliver italesat, at hvis man selv har svært ved at finde en partner, så har du brug for hjælp. Dette er igen med til at understrege, hvor vigtigt det er at finde en partner. I NA3 ser man også, hvordan hovedpersonen, Sophie, er *ready* til kærligheden. Denne udtalelse taler sig ind i en diskurs om, at hun før ikke har været klar, men er det nu. Samtidig fortæller det os, at der er et punkt i livet, hvor man bør være klar til det, da det hører til et fuldendt liv. Man kan her kommentere på, at programmet skaber en præmis om, at man aktivt kan finde den eneste ene og samtidig

reproducerer diskursen om, at man har muligheden for netop at finde den helt perfekte partner. Hertil tilføjer Sophie: “just gotta find somebody first” (NA3). Der trækkes igen på en diskurs om, at man har en forventning om, at man skal og kan finde, hvilken som helst person at danne par med. Styrken i *Naked Attraction* ligger hermed i de gentagende italesættelser af diskursen om, at det er muligt at finde den eneste ene. Denne gentagelse er med til at få modtageren til at tro på, at man kan finde den ideelle partner, og opretholder derfor også troen herom. Gentagelsen er med til at skabe subjektpositioner, hvor man igennem en gentagende italesættelse af denne diskurs, får de modtagende subjekter til at interpellere med de indirekte opfordringer om, at man også selv har en mulighed for at lede efter og vælge den helt perfekte partner. Der bliver opstillet nogle subjektpositioner, der for det første er den, der søger en kæreste. Dette subjekt kan relatere sig til alle, der ser programmet, som er i den samme position og samtidig har samme ønske om at finde den perfekte partner. Herefter er det værten, som fungerer som hjælperen. Her etableres det, at det er okay at have brug for hjælp, og det italesættes derved, at subjektet har brug for vejledning i sit valg. Her interPELLERES subjekter til, at det er en normalitet, at vi skal hjælpe hinanden i vores søgen efter kærligheden. Ydermere skaber programmet de personer, der ledes efter, hvilket i dette tilfælde bliver den mulige ideelle partner. Disse personer bliver objektiviseret og negligeret til at være tavse kroppe. Den subjektposition kan vise, at der er et ulige forhold mellem den, der søger og den, der findes. Det kan forklares ved, at der findes en diskurs om, at man skal finde den perfekte partner, men ikke nødvendigvis den, der er perfekt for én selv. Fremhævelsen af denne subjektposition kan være med til at fortælle os, at der findes en diskurs, hvor man har travlt med at finde den perfekte partner, og derfor trækker urimelige krav ned over den potentielle partner og på den måde gør dem tavse. Der ses en konstruktion af subjektpositioner, der spiller en rolle i TV-programmet, men som samtidig har en indflydelse på dem, der modtager det. Hermed kan der derfor være tale om en indirekte opfordring, der virker direkte på hovedpersonen i programmet, men samtidig genererer den samme tro til dem, der ser programmet.

Sammenhæng

I *Naked Attraction* ønsker vi at undersøge, hvordan der skabes en sammenhæng af de koncepter, der bliver italesat i programmet og dets afsendere og modtagere. Det er relevant at undersøge, da man skal være inden for den samme diskurs for at forstå mange af de vendinger, som bliver benyttet. Der aktiveres flere diskurser, som vi som modtagere forstår, fordi vi deler den samme forståelse. I NA1 aktiveres en diskurs om *the one*. Vi forstår konceptet, den eneste ene, fordi vi tillægger det en betydning om, at der findes en anden person, som vil kunne leve op til vores forventninger og samtidig

fuldende os som mennesker. Denne sammenhæng ville man muligvis ikke forstå, hvis man tilhørte et samfund, hvor monogami ikke var den herskende samlivsform, og derfor ville tillægge konceptet en anden værdi, der ikke byggede på kærlighed. I NA2 ser vi, hvordan der bliver aktiveret en diskurs om et knust hjerte; "I've had my heart broken" (NA2). Der eksisterer en sammenhæng mellem vores forståelse af konceptet *broken heart* og afsenderens. Fordi vi indgår i den samme diskurs, ved vi, at der er tale om et eller flere tidligere kærlighedsforhold, hvor der ikke er blevet levet op til hendes forventninger til kærlighed og den ideelle partner. Denne bristede kærlighed bliver omtalt som et knust hjerte, hvor vi forstår, at der ikke er tale om et fysisk hjerte, der er gået i stykker. I NA3 bliver der aktiveret flere diskurser, som ville være forvirrende, hvis man ikke havde samme forståelse af konceptet. NA3, som lyder "I'm ready for love and romance, butterflies, just gotta find somebody first" (NA3), trækker både på *love* og *romance*, der kan forstås på flere forskellige måder. Vi forstår kærlighed og romantik på en bestemt måde i denne sammenhæng, som knytter sig til en forelskelse mellem to mennesker, der skal finde den romantiske kærlighed sammen, hvilket programmet forsøger at skabe mulighed for. Når det bliver italesat, at Sophie er klar til netop dette, ligger der en underliggende forståelse af, at det er forventningen til det at finde en partner, og det fremstilles som den perfekte destination for livet. Hertil knytter hun ordet *butterflies*, som ikke ville give en betydningsmæssig sammenhæng, hvis hun refererede til selve dyret. Her forstår vi det i en sammenhæng, fordi vi kender til diskursen om, at når noget er spændende og godt, får man en kildrende fornemmelse i maven, der associeres med sommerfugle. Derfor kan vi, som modtagere, se den rationelle forbindelse mellem disse ord. I NA4 aktiveres diskursen om en *goddess*, hvilket i forskellige diskursfællesskaber kan have forskellige betydninger. Vi er klar over, at der ikke refereres til noget religiøst, men derimod en efterstræbelsesværdig kvindeskikkelse, som man ser op til og beundrer for sin skønhed. Idét gudinde kan forstås som noget, der er over det menneskelige plan, er det associeret med en person, som man ikke vil kunne interagere med. Det ses også i konteksten, da Sophie bliver objektiviseret og talt *om* i stedet for at blive talt *til*. Dog gives der også udtryk for, at hun er perfekt, og derfor en potentiel partner. Det giver derfor en sammenhæng til programmet, da man heri leder efter den eneste ene og den perfekte partner, hvorved man vil kunne argumentere for, at en gudinde vil være.

Når vi som modtagere eller seere til dette program skal forstå de formidlede koncepter, behøver vi ikke at vride vores hjerne til at forstå, hvilke koncepter der bliver italesat. Vi lever under den samme diskurs, og derfor kan vi give ytringerne mening i overensstemmelse med afsenderens. Hertil finder vi det relevant at knytte en kommentar til, at det er et britisk TV-program, som foregår på engelsk.

Det betyder, at vi ikke deler det samme sprogfællesskab – på trods af, at vi forstår det meste, de siger. Dog forstår vi de koncepter, som programmet har sit omdrejningspunkt om, og er derfor en del af det samme diskursfællesskab. Dette er med til at fortælle os, at der må eksistere nogle generelle tanker i vores del af verden, som knytter sig til konceptet om, at det er muligt at finde den eneste ene. Man kan herved også argumentere for, at *Naked Attraction* er med til at skabe subjektpositioner – både i og uden for programmet, hvilket er med til at opretholde diskursen om det faktum, at det er muligt at finde den ideelle partner.

Interdiskursivitet

I de valgte udsagn fra *Naked Attraction* ser vi, at der er tegn på interdiskursivitet, når den ideelle partner bliver italesat. Dette kommer til udtryk flere gange i afsnittet som helhed, og vi vil derfor forsøge at forklare ud fra de valgte citater, hvilke diskurser der bliver aktiveret og hvilke referencer de trækker på. I NA1 bliver der aktiveret diskurser om *partner* og *the one*. Her har vi tidligere kommenteret på, hvorfor netop de ord er valgt, og hvad vi forstår ved dem. Vi har en forståelse af begreberne, fordi det ikke forekommer som noget nyt for os, da det kommer fra en diskurs, der flourer i vores samfund. Idéen om *the one* og hermed den ideelle partner stammer fra en romantisk tankegang, der har rødder i Romantikken forhold til kærlighed. Her bliver der trukket på referencer om, at der findes en, som er perfekt og derfor den eneste ene, som vil fuldende dig som menneske. Når der tales om en partner, giver det samtidig også udtryk for, at det er det andet menneske, som man mangler, som her også bygger på den monogame forestilling, der dominerer. Det betyder altså, at der i det dagligdagsprog, som *Naked Attraction* benytter sig af, kan trækkes tråde tilbage til en diskurs, der blev etableret i Romantikken, og at den stadig aktivt bliver benyttet. I NA2 bliver diskursen om et knust hjerte aktiveret. Det er tidligere nævnt, at et knust hjerte kan være et symbol på knuste forventninger, hvor man hertil kan spørge ind til, hvilke forventninger der er tale om. Der kan argumenteres for, at der igen tales gennem en diskurs, der har rødder i Romantikken, fordi den opstiller en præmis for, at det er muligt at finde en perfekt partner. Når disse forventninger brister, kan man her tale om et knust hjerte. Vi ser derfor, at der findes en klar tro på, at muligheden for det perfekte findes. I NA3 aktiveres diskursen igen om, at man kan og skal finde en partner. Italesættelsen vidner igen om, at der findes en tro på, at man kan finde det ideelle. I denne sammenhæng bliver ordene *love* og *romance* knyttet, hvilket viser, at det sættes i relation med forelskelse og en længsel, der kendes fra Romantikken. Der bliver ikke kommenteret på praktiske forhold såsom fællesøkonomi, børn og madbudget, hvilket kan indikere, at man er interesseret i selve forelskelsen og processen i at finde sin partner. Der

spores en tanke om, at kærligheden er perfekt, og at det samtidig er det, vi strukturerer vores liv ud fra. Der spores et stort fokus på tiden, hvor man leder og længes efter en partner, men historien stopper herefter, hvilket vi også så i F1. I NA4 bliver længslen om det perfekte gjort endnu tydeligere. Her ses der, hvordan ordet *goddess* aktiverer en diskurs om længslen mod det perfekte. Her ses der en klar reference fra både Romantikken og Symposion, hvor man stræber efter noget, der er større end en selv. Diskursen om muligheden for at finde den ideelle partner bliver herved forstærket af, at der i vores nutidige samfund stadig bliver trukket på diskurser, der stammer fra antikkens Grækenland.

Den sociale praksis på Facebook og i *Naked Attraction*

I det følgende afsnit befinder vi os ikke længere på teksthøjde, men hæver os over tekstanalysen for at inddrage en social analyse med udgangspunkt i vores teoretikere; Anthony Giddens, Alain de Botton og Platon. Ifølge Fairclough skal man ikke udelukkende se på de traditioner, der ligger til grund for den sociale praksis, men også på, hvordan den sociale praksis i vekselvirkning påvirker de forskellige traditioner. Der er altså et dialektisk forhold mellem italesættelsen og det italesatte (Fairclough, 1992: 64).

I vores projekt betyder det, at vi, for at forstå den sociale praksis først, er nødt til at se på hvilke diskurser, der trækkes på. Herefter kan vi se, hvordan den sociale praksis former diskursen i det pågældende tilfælde. Ved udarbejdelsen af analysen er det vigtigt at tage udgangspunkt udelukkende i det, man har observeret. Ved den sociale praksis, vil vi altså tage udgangspunkt i de diskurser, vi har analyseret os frem til og stille dem op mod vores teoretikere for at kunne danne et billede af, hvorvidt de diskurser, teoretikerne taler om, rent faktisk hersker i de udsnit af virkeligheden, som vi har kigget på. I opbygningen af følgende afsnit vil redegørelsens temaer være styrende for strukturen.

Sætter man vores empiri i forbindelse med vores teori, kan man tale om tilstedeværelsen af en en vis romantisk forventning og forestilling. I *Naked Attraction* indebærer det deltagerne og formentlig også seerne. I facebookopslagene vil det omfatte både dem, som ejer siden, dem som kommenterer på opslagene og formentlig også alle de, der synes godt om siden. De Botton påpeger, at forventningen om eksistensen af en eneste ene er en tradition, der stammer fra Romantikken, men som stadig hersker i dag. Den tradition er afspejlet i F1, når det italesættes, at hjerter kan være forudbestemt til at finde hinanden. Ifølge Fairclough og med understøttelse i Gadamer's filosofiske hermeneutik kan man ikke undslippe den diskurs, man er underlagt, hvilket forårsager, at den sociale praksis bliver påvirket af

italesættelsen. Derfor vidner facebookopslaget om, at troen på den eneste ene bliver idealiseret som noget, der også i praksis er opnåeligt. Idéen og diskursen om, at den eneste ene er opnåelig, ses også tydeligt i *Naked Attraction*, hvor programmet både italesætter og i praksis stræber efter at matche deltageren Sophie med hendes eneste ene. Det ses, når programmet bliver introduceret med følgende sætning: ”Can picking a partner based solely on natural beauty help you find the one?” (NA1).

Derudover beskriver de Botton den eneste ene som noget, man har haft en drøm og forventning til i lang tid, inden man rent faktisk møder vedkommende. Dette bliver relevant i F2, hvor listen udtrykker nogle forventninger og krav til en partner, før man har mødt vedkommende. På den anden side taler de Botton også om en intuitiv kærlighed, som hersker i Romantikken. I forlængelse af dette taler Platon om, at man ved indledningen af et parforhold altid vil være spontan. Denne spontanitet fjerner F2 idet, den opstiller krav til en partner, og dermed forinden har ‘planlagt’, hvilke egenskaber en kæreste bør have. I *Naked Attraction* forsøger man netop at fjerne fokus fra forventningen for i stedet udelukkende at gøre plads til den intuitive tiltrækning og spontanitet. Dog vil vi påstå, at det for deltageren Sophie ikke lykkes, idét hun flere gange på baggrund af udseendet tillægger de øvrige deltagere personlige egenskaber, hvilket hun herefter sammenholder med sine egne forventninger til en potentiel partner. Man kan hermed argumentere for, at Sophie trækker på en personlig liste af krav tilsvarende den i F2. Altså kan man sige, at den romantiske tradition og diskurs i dette tilfælde bruges aktivt i søgen på en partner.

En anden måde, hvorpå man kan se, at den romantiske diskurs stadig influerer den sociale praksis, er, når man kigger på temaet ‘det indre og det ydre møde’. Med udgangspunkt i Giddens’ begreb om konfluerende kærlighed vil vi forsøge at klarlægge nogle af de uoverensstemmelser, der er mellem diskursiv og social praksis. I F2 ser vi udelukkende et møde med det indre, da alle kravene på listen er baseret på nogle indre egenskaber. Ingen af punkterne indeholder nogen form for fysisk beskrivelse. I dette bliver Giddens’ begreb om konfluerende kærlighed igen relevant, da han mener, at den fysiske tiltrækning også er en afgørende faktor for forholdets beståen. I F1 møder vi overordnet et åndeligt møde idét, at det er skæbnen, som vil bringe de to hjerter sammen. Det taler sig ind i Romantikens diskurs i og med, at det beskriver ideen om kærlighed, hvor det åndelige er essentielt. Derudover kan man også argumentere for, at vi implicit ser et indre møde, da det er de to hjerter, som skal finde sammen, altså noget indre, som skal finde sammen. Igen møder vi intet fokus på det ydre, modsat *Naked Attraction*, hvori det fysiske, som tidligere nævnt, er udgangspunktet. Det er

interessant at se, at selvom *Naked Attraction* har det fysiske i fokus, hvilket Facebook på ingen måde har, kan man i begge tilfælde spore den romantiske kærlighed. Sophie bliver derfor også udelukkende præsenteret for det ydre, men prøver selv at skabe en opfattelse af det indre, hvilket man kan se ud fra hendes kommentarer. For at kunne vurdere om en person kan blive en god partner, er det ifølge Giddens' teori nødvendigt, at man er tiltrukket af både indre og ydre karakteristika ved personen. Når Sophie efterlever programmets præmis og kun vælger på baggrund af det ydre, kan man derfor pege på, at manglende viden om det indre forårsager, at parret efterfølgende afbryder relationen. Et scenarie, der ofte forekommer i programmet. I det indledende afsnit påpeger vi dog, at Sophie på baggrund af det ydre drager konklusioner om det indre. Om det siger de Botton, at man automatisk tillægger mennesker personlige egenskaber ud fra deres udseende og understreger hermed, at vi ikke udelukkende er tiltrukket af udseendet. Sophie har selv en passion for træning og på baggrund af en af deltageres fysik, tillægger hun ham en passion for træning. Her må man altså antage, at Sophie på trods af denne tolkning af det fysiske, som de Botton argumenterer for tilstedeværelsen af, alligevel ikke har mulighed for at træffe et informeret valg. I alle ovenstående tilfælde ses det altså, at diskursen om hvorledes den ideelle partner skal findes, er misvisende og ikke kan efterleves i praksis. Forsøger man i dette tilfælde alligevel at forme sin virkelighed efter diskursen, vil man, ifølge vores teoretikere, fejle.

I stedet bør man, når man møder en potentiel partner, forsøge at holde sine forventninger på det realistiske niveau, hvilket bliver aktuelt indenfor temaet omkring den ideelle partner. Ifølge de Botton skal man for at indgå i et ideelt forhold erkende, at hverken partneren eller én selv er perfekt. F2 står i absolut modsætning til denne idé, da man kan argumentere for, at den opstiller et billede af, hvad en ideel partner indeholder af egenskaber. De Botton taler i forlængelse af dette om, at man ikke må forvente, at en partner opfylder alle behov og kriterier. F2 er modstridende til dette, da der bliver skabt en diskurs om, at man først har opnået et ideelt parforhold, når ens partner opfylder disse krav, som vi også kom ind på tidligere. Dette bliver også bekræftet i kommentarerne til både F1 og F2. Derfor kan styrken i F2's diskurs påvirke den sociale praksis i høj grad. Når vi kan analysere os frem til, at opslagets diskurs blev afspejlet i kommentarenes diskurs, viser det os, at mennesket i praksis forsøger at efterleve den. Der ligger altså en stor magt i diskursen (Fairclough, 1992: 66). I dette tilfælde er det derfor mere det italesatte, der er produkt af italesættelsen, end det er omvendt.

I F1 bliver der ikke eksplicit beskrevet, hvad den ideelle partner indebærer, men derimod ligger det implicit i opslaget. F1 danner et billede af, at al udfordring og modstand udelukkende er til stede inden, man møder den eneste ene og forsvinder efterfølgende. De Botton peger på, at vi skal være realistiske i mødet med en partner, da han mener, at vi i et forhold giver for hurtigt op, når vi støder på problemer. Dertil tilføjer han, at et problemfrit forhold er en romantiseret forestilling. Når der eksisterer en diskurs om, at tilværelsen er nem, når man har fundet den eneste ene, så tror vi, at vi er sammen med den forkerte, når det viser sig ikke at være nemt med den partner, vi har. Derfor kan vi i social praksis blive ved med at lede og diskursen kommer til at fungere misvisende, som vi ser det i Miguels kommentar “I used to believe this. But reality is settling in 🥰❤️” (F12). Her kunne det tyde på, at Miguel har oplevet at blive skuffet af idealiseringen om at fungere problemløst med en partner. I *Naked Attraction* har de ligeledes ikke en definition på den ideelle partner, men tager udgangspunkt i den individuelle deltagers fysiske præferencer. Alligevel er programmet ubevidst en del af den romantiske forventning, og det udfordrer processen for deltageren, som heller ikke selv er i stand til at frigøre sig. Det ses, når forventningen om den eneste ene italesættes.

I det sidste tema, parforholdet som læringsrum, bliver det gældende for alle, at de ikke forholder sig til dette. Første gang, vi møder idéen om parforholdet som læringsrum, er tilbage i Platons tid. De Botton kritiserer Romantikken for ikke at inddrage parforholdets mulighed for at lære. Når hverken F1, F2 eller *Naked Attraction* inddrager dette synspunkt, kan vi argumentere for, at vi stadig er underlagt en romantisk diskurs, samt at vi stadig bliver eksponeret for denne. Normalt ville man gå ud fra, at det italesatte også havde en egentlig rolle i virkeligheden, men som det ser ud i det tilfælde, lader det til, at Romantikens diskurs får mennesker til at idealisere noget urealiserbart. Samtidig med at den romantiske diskurs drejer fokus væk fra noget, som ifølge de Botton og Sokrates er realiserbart og værd at efterstræbe – nemlig selvudvikling og læring. Fokus fjernes også fra dette grundet manglende fokus på, hvad der sker efter et forhold er indledt.

Når Sophie i *Naked Attraction* aflæser personerne og vurderer, hvorvidt de matcher hende eller ej, forsøger hun altså at finde en, der er overvejende ens med hende selv fremfor at prioritere at finde en partner, der kan åbenbare hende for noget nyt. Havde Sophie derimod været underlagt antikkens diskurs og Sokrates’ idealisering af læring, ville hun formentlig bestrebe sig på at lede efter den partner, der ville fremme mest mulig selvudvikling i hende. Det vil i sidste ende sige, at dét, ikke at italesætte

muligheden for at lære noget, gør, at vi bliver del af en tradition, der får traditionens deltagere til at glemme muligheden for at lære af hinanden.

Alt i alt kan vi konkludere, at diskursen har en direkte påvirkning på vores ageren i den virkelige verden: altså den sociale praksis. Ideelt burde der ifølge Fairclough være et dialektisk forhold mellem det italesatte og italesættelsen, men som det gentagne gange kommer til udtryk gennem analysen, gør det sig typisk gældende, at den sociale praksis i højere grad lader sig påvirke af diskursen, end det er tilfældet den anden vej rundt. Eksempelvis under temaet forventning, bliver der italesat en uopnåelig diskurs om den eneste ene, hvilket har en indflydelse på den sociale praksis, da vi på baggrund af diskursen vil komme til at stræbe efter noget uopnåeligt.

Diskussion

I vores projekt har vi, som tidligere nævnt, taget udgangspunkt i filosofen Alain de Botton. Som førnævnt, har han et generelt negativt syn på den indflydelse, som Romantikens forestilling om kærlighed og det ideelle parforhold har på vores samfund i dag. I følgende afsnit ønsker vi at stille spørgsmålstejn ved, om indflydelsen af Romantikens diskurs udelukkende er negativ, eller om den også kan indeholde nogle positive elementer i en søgen efter det ideelle parforhold. Det kan diskuteres i hvor høj grad, vi er opmærksomme på den romantiske diskurs og lige netop dét viser os, hvor effektiv diskursens magt er. Vi vil i de følgende afsnit blandt andet diskutere diskursens positive eller negative indvirkning på samfundet og på den måde skabe et nuanceret billede af den romantiske diskurs. Alain de Bottons kritiske stillingtagen til Romantikken giver anledning til at undersøge, om der findes et modsvar til hans kritik. For kan det eksempelvis være rigtigt, at den romantiske diskurs kun kan have en negativ påvirkning på os mennesker?

Troen på skæbnen

I det følgende afsnit vil vi diskutere, hvilken indflydelse troen på skæbnen har for menneskers liv og sætte fokus på negative og positive konsekvenser ved at læne sig op af skæbnen i en søgen efter en ideel partner og det ideelle parforhold. Dertil vil vi inddrage, hvordan diskurserne bliver aktiveret i vores indsamlede empiri. Vi finder det interessant at gå i dybden med netop aspektet om skæbnen, da vi i vores undersøgelse er stødt på flere eksempler, der beskriver, hvordan troen på skæbnen var

dominerende i Romantikken. I både F1 og NA ser vi, hvordan en diskurs om skæbnen og det ideelle parforhold bliver knyttet sammen. Skæbnen fungerer som en længsel og en generel overtro på eksistensen af noget større. Her er det altså svært at undgå at diskutere, hvorvidt man også kan se på skæbnen som et produkt af Romantikken diskurs om det guddommelige. Vi finder det interessant, hvordan diskursen om skæbnen stadig flourer i nutidens samfund, da vi ud fra vores eget erfaringsgrundlag ser, at vi i vores samfund nu har bevæget os længere væk fra kristendommen og troen på Gud.

Troen på skæbnen kan medføre et væld af både positive og negative konsekvenser. Vi har alle hørt ordsproget 'everything happens for a reason' på et eller andet tidspunkt i vores liv. Men hvad har det egentlig at sige, at vi skyder skylden for dårligheder, som eksempelvis et mislykket forhold, på denne ophøjede tro på en større skæbne? Der er helt klart et interessant aspekt at belyse i forhold til skæbnens mulighed for trøst. Hvis en person bryder med en partner, kan der findes en trøst i, at der er en mening med bruddet. Skæbnen fungerer altså her som en forsvarsmekanisme, der kan beskytte personen fra uendelige spekulationer over, hvad vedkommende kunne have gjort anderledes, for at bruddet ikke fandt sted. Skæbnen tilbyder i dette tilfælde en form for flugtvej, og der kan derfor argumenteres for, at der her er en positiv konsekvens for personen, der ved at tro på skæbnen, får mulighed for at slippe for at tage stilling til en potentielt logisk problemstilling. Modsat kan man også argumentere for, at der er en negativ synsvinkel på samme eksempel. At påstå, at det er skæbnens skyld, kan også betyde, at det fjerner muligheden for, at individet har plads til at få gransket forholdet reflektivt. Sagt med andre ord, i stedet for at vende sig indad og overveje, hvad man måske kunne have gjort anderledes, eller hvordan man måske skulle overveje at ændre sig, så stiller man sig selv i en passiv situation og ignorerer muligheden for at gøre sig disse overvejelser og derved drage læring fra det mislykkede forhold. Hvis man ser på det i det lys, kan man argumentere for, at man i høj grad lader skæbnen være en bortforklaring frem for en egentlig forklaring. Hertil kan det også diskuteres, hvad skæbnen som koncept er. Det kan defineres som noget, man ikke selv har en kontrol over, men det er ikke defineret, hvornår man præcis ved, at skæbnen opstår. Derfor finder vi det interessant at stille spørgsmålstejn ved, om skæbne eksisterer. Måske er det et udtryk, der bruges som synonym for noget andet – måske er man bare heldig eller uheldig? Når man tillægger skæbnen en magt over sit liv, fralægger man sig samtidig ansvaret for sin egen indsats i at finde det, der gør en lykkelig. Man kan nemlig argumentere for, at man ikke kan finde en partner ved at forholde sig fuldkommen passivt. Man skal til en vis grad selv tage stilling til, om man er glad i det forhold, man er i, og om

man passer sammen praktisk og mentalt. Dette kan italesættelsen af og troen på skæbnen være med til at fratage.

Hvis vi arbejder videre med problematikken om, at lade skæbnen være afgørende for ens oplevelser, er der også noget større, der springer i øjnene. I samme tråd som eksemplet i forrige afsnit kan man se på, hvordan man som individ kan kigge på skæbnen, som styrende for ens lykke eller modsat se på individet som sin egen lykkes smed. Man får på den måde mulighed for at klandre noget 'andet' for ens ulykke. Her kan man igen tage udgangspunkt i eksemplet på et brud med en partner. Hvis ansvaret lægges over på skæbnen, skaber det altså en positiv konsekvens ved at mindske presset over at være herre over sin egen lykke. Her er det altså ikke bare ligesom i forrige eksempel, hvor vi kan tale om, at individet måske kan kigge indad, men på et højere plan tale om, hvordan man som individ kan overgive sin lykke fuldstændig til troen på skæbnen og derved nærmest gå gennem livet med skyklapper for øjnene. Andre ville dog også kritisere dette synspunkt for, hvilken idé der er i aldrig at forholde sig til det, der sker. I så fald ville man som menneske gå igennem et forudbestemt liv uden et refleksivt forhold til sine egne handlinger. I modsætning til det kan der dog opstå negative konsekvenser ved at lægge ansvaret fra sig. Ved at tro på skæbnen og give ansvaret til denne, tager man netop ikke selv ansvar for det, der går én på i livet. Det betyder, at den passivitet, der her opstår hos individet, mindsker chancen for, at utilfredshedens grunde ændres og kan på den måde have en negativ påvirkning på individets livsglæde. Den passivitet, der opstår ved at tilslutte sig skæbnen som ansvarlig for ens lykke, kan også opleves negativt på andre måder. Troen på skæbnen kan føre til passivitet, ikke bare i et forhold, men også i høj grad have stor indflydelse på individets søgen efter en partner. Når vi taler om passivitet i søgen efter en partner, får man på den ene side en partner, hvis det er skæbnebestemt. På den anden side kan man argumentere for, at hvis skæbnen ikke er til stede, kan man ende alene, da passiviteten kan føre til, at man ikke aktivt søger en relation, men i stedet venter på at den kommer til én. I NA ser vi dog, at det omvendte er tilfældet, da deltagerne aktivt har tilmeldt sig i håb om at finde en partner. Hvis vi igen arbejder med førnævnte tankegang om passivitet, er det passende at gå i dybden med et forhold og applikere samme synspunkter. Forholder man sig passivt til livet, kan det også have konsekvenser i en relation med et andet menneske. Hvis alt er forudbestemt, og man er passiv, kan det givetvis ikke give fremdrift, hvilket kan mindske udviklingen i et parforhold.

Udvikling i parforhold

Gennem vores kritiske diskursanalyse har vi kunnet konkludere, at idéen om, at parforholdet kan bruges som læringsrum, på ingen måde kommer til udtryk i vores udvalgte empiri; F1, F2 og *Naked Attraction*. I forlængelse af dette kan man argumentere for, at den valgte empiri stemmer overens med Alain de Bottons teori om, at vi stadig er underlagt Romantikens diskurs vedrørende forestillingen om det ideelle parforhold. De Botton kritiserer Romantikken for ikke at benytte parforholdet som læringsrum og altså et rum for udvikling, men mener, at vi i stedet går ind i parforholdet med en forudindtaget forestilling om, hvordan det skal være fremfor at lære af det. Han bruger Platon og antikken som eksempel på, at der bør eksistere et aspekt af læring indenfor parforholdets rammer. Vi finder det hermed interessant at stille spørgsmålstejn ved, om manglen på læring i et parforhold udelukkende er negativ, som det bliver fremstillet af de Botton. Findes der altså ingen positive elementer i udeladelsen af læring i et parforhold og har Romantikken en udelukkende negativ diskurs, når det angår dette synspunkt? I nedenstående afsnit vil netop dette blive diskuteret.

Man lærer af alle relationer og indgår konstant i forskellige sociale arenaer. Hvis man arbejder ud fra denne tankegang om, at man som subjekt befinder sig i en konstant læringsproces, som sker både i og udenfor relationer til andre mennesker, kan man derfor stille spørgsmålstejn ved, hvorvidt det overhovedet er nødvendigt at italesætte parforholdet som et læringsrum.

Hvis det er tilfældet, at man befinder sig i denne konstante læringsproces, vil man kunne argumentere for, at det er uundgåeligt at udvikle sig, ikke bare alene som individ, men også som deltager i andre relationer, såsom et parforhold eller en vennegruppe. Hvis man godtager denne forestilling om, at alle relationer til andre mennesker er en ramme for læring, kan man yderligere stille spørgsmålstejn ved, om det i så fald udelukkende er positivt. Dette bliver interessant, hvis man fokuserer på den relation, der er til stede mellem to mennesker i et parforhold. På den anden side, kan man sige, at selvom udviklingen er positiv for den enkelte person i et parforhold, kan den samtidig være negativ for parforholdet som konstellation, hvis den udvikling, den ene part gennemgår, eksempelvis forårsager, at man 'vokser fra hinanden'. I det tilfælde, ville udviklingen hos den ene part blive en trussel mod det ideelle parforhold, som givetvis vil medføre, at partnerens læringsproces opfattes som negativ. Det negative aspekt ved udvikling i et parforhold stemmer også overens med de Bottons kritik af diskursen. Han mener, at vi har en naiv tilgang til kærlighed og argumenterer for, at vi i starten ser

vores partner som perfekt. Hertil kan man kommentere på, at når man udvikler sig, bevæger man sig samtidig væk fra at være præcis den person, man var, da man forelskede sig.

I forlængelse af dette kan vi også tage udgangspunkt i ideen om, at man bør udvikle sig sammen i et parforhold, forstået på den måde, at man kan tage ved lære af hinanden i skabelsen af en dybere relation. Vi mener, at der i samfundet er en generel tendens til at have en frygt for, at et parforholds mangel på udvikling kan føre til, at parforholdet ikke formår at bestå. Hertil ligger der en problematik i idéen om parforholdet som læringsrum og det at udvikle sig sammen, hvilket stemmer overens med Giddens ide om det rene forhold og ideen om ikke at smelte sammen som par. I virkeligheden kan man lige såvel udvikle sig væk fra hinanden og derved vokse fra hinanden i et parforhold. Dette ville højest sandsynligt blive enden på et parforhold lige såvel, som at den manglende udvikling i et parforhold kunne blive grunden til dets afslutning. Vi ser derfor, at udviklingen i parforhold både kan have positive og negative udfald, og det afhænger derfor i parforholdet af en dialektisk balancegang mellem at udvikle sig som individ og sammen i relationen.

Videre ville man kunne stille spørgsmålstejn ved, om hele ideen om udvikling og selvudvikling i sidste ende kunne gå hen og blive en stressende faktor. Vi vil argumentere for, at der er en tendens til konstant at tale om at udvikle sig som individ, samt at tilegne sig ny viden og udvide sin horisont. Denne tendens kan blive hevet ned over parforholdet, hvor man stræber efter at udvikle sig som par, som beskrevet i ovenstående afsnit. Men ville man kunne forestille sig, at det i virkeligheden er problematisk udelukkende at have en positiv forståelse af udvikling? Og ville man kunne forestille sig, at det 'ødelægger' muligheden for at finde sig til rette i et parforhold, hvor presset om udvikling eksisterer? Det kan være problematisk at hvile i sig selv i parforholdet, fordi der hersker en forestilling om, at vi konstant skal udfordre hinanden og ens forhold og blive ved med at være nytænkende. Det kan også føre til en konstant sammenligning med andre forhold i forsøget på at skabe det ideelle parforhold, hvilket vi erfarer, at der findes en generel tendens til. Dette ses eksempelvis i parforhold, der iscenesætter og italesætter deres fælles aktiviteter på sociale medier, hvor andre brugere bliver eksponeret for det og opfatter denne eksponering som et udtryk for det ideelle eller normen. Det kan skabe et udviklingspres på én selv og ens forhold, i den forstand, at man ville føle, at man burde gøre det samme og netop udvikle sig i retning af dette. Samtidig kan det også være med til at skabe en stressende faktor, selvom man i princippet, inden for sit eget parforholds rammer, er tilfreds.

Opsummerende vil man kunne argumentere for, at der findes positive elementer i, at udvikling og læring i et parforhold ikke er til stede. Dette kan man, hvis man fokuserer på faktorer, hvor udvikling kan afstedkomme, at man vokser fra hinanden, eller at udviklingen kan være en stressende faktor i det individuelle liv, hvilket kan komme til udtryk i form af konstant sammenligning med andre par, hvor man da føler sig presset til at udvikle sig i den samme retning. På den anden side kan en manglende udvikling føre til en stilstand, hvor opløsning af parforhold kan være konsekvensen af dette.

Jagten på den eneste ene

Da vi tager udgangspunkt i, hvordan Romantikken tankegang stadig flourerer i vores samfund, finder vi det relevant at undersøge de diskurser, der taler sig ind i netop dette i vores indsamlede empiri. Igennem den kritiske diskursanalyse så vi, hvordan der flere steder bliver aktiveret en diskurs om den eneste ene. Dette ser vi både i F1, F2 og *Naked Attraction*, der har sit omdrejningspunkt herom. Idéen om den eneste ene stammer fra en tankegang med udspring i Romantikken, hvor man længes efter den eneste ene og kærligheden, som er større end én selv, og er derfor et begreb, der er blevet et produkt af sin tid.

Alain de Botton taler om, at vi lever i en tid, hvor vi som produkt af, at vi stadig lever i Romantikken, har en forestilling om, at det er muligt at finde den perfekte partner. Forestillingen om, at det perfekte eksisterer, kan gå hen og blive en hæmsko, når vi leder efter en potentiel partner, fordi vi har en tilgang til kærlighed, der ikke kan håndtere det uperfekte. De Botton nævner, at vi indgår i parforhold med en forventning om, at vores partner er perfekt. Det kan føre til, at vi ikke kæmper for kærligheden, når forventningerne brister, eller vores partner ikke kan leve op til de krav, som vi har hertil. Det leder op til en diskussion om, hvorvidt den romantiske tankegang og diskurs har en positiv eller negativ indvirkning på vores dagligdag.

Jagten på den eneste ene er noget, som fylder meget i manges liv, hvilket vi kan se i omfanget af datingprogrammer, hvor man søger sin kommende partner - hvilket *Naked Attraction* er et produkt af, og ses samtidig i det høje antal af likes og følgere, som facebooksiden *Love Quotes and Sayings* har. Hertil finder vi det relevant at kommentere på, hvilken påvirkning det kan have på os som subjekter. Tanken om, at det er muligt at finde en partner, som er perfekt, kan i mange tilfælde være med til at fremprovokere en skuffelse og bekymring, hvis man ikke får det opfyldt. Diskursen er med til skabe et konstant pres om, at man både skal lede efter og finde den eneste ene, og ikke bare nøjes

med én, der ikke er perfekt. Denne tankegang kan være med til at skabe et liv, hvor man har svært ved at stille sig tilfreds med, hvad man har, fordi man ofte vil sammenligne det med, hvad man ellers kan få, eller hvad andre har. Det kan derfor skabe en forventning til sin partner, som i praksis vil være problematisk, om end umulig, at realisere. Det stemmer overens med de Bottons tanker herom, der argumenterer for, at der altid vil være en grad af skuffelse, når man forventer det perfekte. Han mener nemlig ikke, at det perfekte eksisterer. Hertil kan man tilføje, at han mener, at man aldrig bliver perfekt selv. Dette skaber også et pres på én selv om, at man skal leve op til andres forventninger, hvis man skal være deres eneste ene. Idét kan der opstå endnu en konflikt. Der nævnes, at man skal finde den eneste ene, men det kan hertil diskuteres, hvad der sker, hvis din eneste ene ikke vil have dig, fordi du ikke er perfekt i den persons øjne. Det kan skabe en dissonans, da man har en idé om, at der kun findes én, som er perfekt for dig. Det kan være en magtesløs faktor i søgen på kærlighed, hvis man tror, at man allerede har haft mødt den eneste ene, og at der derfor ikke findes en anden. Problemet med diskursen om, at der kun findes én, der kvalificerer sig til at være den eneste ene, kan være, at hvis forholdet med den person ikke består, står man i et dilemma. Betyder dette så, at man ikke har muligheden for at finde en anden? I en sådan situation bliver vedkommende nødt til enten at gøre op med diskursen om, at der kun findes én eneste ene eller forlige sig med at måtte nøjes med en anden partner. Man kan her gøre op med diskursen ved at finde en anden partner, der gør personen lige så eller mere tilfreds end den tidligere partner. Denne slutning kan på den ene side være med til at gøre op med diskursen om, at der kun findes én person, som er perfekt, men på samme tid også tales ind i, at den tidligere partner ikke var den eneste ene. Hertil kan man kommentere på, at hvis man har været overbevist om, at en person har været perfekt, men ikke er det mere, så kan vi som mennesker måske aldrig vide os sikre på, om vi netop har fundet den eneste ene. Der findes nemlig ikke en klar opskrift, som definerer, hvad den eneste ene skal indeholde, som F2 dog prøver at beskrive ud fra en liste af krav. Dette vidner om, at der er personlige holdninger hertil, og at mange forventer forskellige ting.

Diskursen om den eneste ene kan have negative sider eksempelvis i kraft af, at man stiller høje krav til en selv og en kommende partner. Dette pres, der er herom, kan dog også være positivt. For stræben efter perfektion er vel ikke kun negativt? Selvom de Botton mener, at det perfekte ikke eksisterer, betyder det nødvendigvis ikke, at man ikke kan bestræbe sig på at være den bedste mulige udgave af sig selv. Man kan se perfektion som en motivation for hele tiden at blive et bedre menneske og herved også bedre for andre. Hvis man har en forventning om, at ens partner skal være perfekt, bliver man

på samme tid nødt til at arbejde med sig selv. Dette kan være positivt, da man vil kunne argumentere for, at man altid kan gøre det bedre, hvilket kan skabe en motivation i livet, der gør, at man konstant forbedrer sig som person. Stræben efter perfektion er dog ikke altid positivt. For hvornår går søgen efter perfektionen for langt? I mange tilfælde kan man i dagligdagen se, at der er en tilbøjelighed til, at man vil gå langt for det perfekte. Dette kan eksempelvis ses i omfanget af eksistensen af spiseforstyrrelser eller brugen af præstationsfremmende stoffer som steroider, hvor man forsøger at få det, man formoder, er den perfekte krop. Det kan altså medføre en følelse af konstant utilstrækkelighed. Der kan her igen drages paralleller til Romantikken, hvor man ser, at følelser sejrer over fornuften. Man er herved villig til at ty til ekstremer i kampen om det perfekte og måske her også den eneste ene.

Selve idéen om den eneste ene kan også være positiv i den forstand, at det kan tilføje et element af meningsfuldhed i livet. Man har herved noget at stræbe efter, som er større end en selv, og på samme tid er der forbundet en grad af spænding hertil, fordi diskursen om at skulle finde den eneste ene tilføjer et element af noget mere, hvor man kan jage lykken. Vi ser i F1, F2 og NA, hvordan kærlighed og jagten på den eneste ene bliver noget, som mange mennesker kan samle sig om. Kærlighed har derfor en form for samlende kraft, der på tværs af landegrænser er med til at samle os om noget, som vi har en fælles forståelse af. I og med at vi kan samles om denne diskurs, kan den samtidig være medvirkende til, at man kan danne nye venskabelige relationer, da det er et emne, alle kan tale med om. Vi finder det derfor også relevant at diskutere, hvilken betydning diskursen om det ideelle parforhold har. Ved brugen af den kritiske diskursanalyse er vi blevet gjort opmærksom på, at når man bliver bevidst om diskurser, vil man i et større omfang forsøge at undgå dem. Vi kan dog her spørge, om det er en nødvendighed at gøre op med diskursen herom? Vi ser tydeligt, at der findes en diskurs om det ideelle parforhold, som er usynlig for mange mennesker, der derfor ubevidst taler sig ind i den og reproducerer den. Vi ser, at diskursen er benyttet af mange mennesker, og finder det derfor svært at skulle gøre op med den. Vi ser det som en umulig opgave at skulle gøre op med en diskurs, der er så omfattende. Diskursen er på samme tid ikke med til at skabe en stor ulighed i samfundet, der undertrykker og misbruger en magt, som kritisk diskursanalyse som metode, kan have til intention at afsløre. Dog ser, vi hvordan man ikke er reflekteret over måden, vi taler på. Vi ser kærlighed som en integreret del af vores samfund, hvor man først lykkes, når man opnår dette. Diskursen om den eneste ene kan være en stressende faktor, men samtidig kan man ikke undgå dét faktum, at kærlighed også bidrager til en glæde, spænding og mystik, som kan være et ærgerligt element at miste, hvis man

skulle gøre op med hele forestillingen. Hertil kan man også spørge ind til, hvordan man vil tale om parforhold, hvis man ikke skal gøre det på den måde, som vi gør i dag. Dét at være bevidst om diskurser betyder nødvendigvis ikke, at man skal undgå dem. Man kan argumentere for, at man både kan være underlagt, men på samme tid være reflekteret over diskursen. En diskurs bliver nemlig først problematisk, når man ikke tager stilling til, hvorfor man gør, som man gør, og har en idé om, at det altid har eksisteret og stammer fra en idé, der har rødder fra sine egne forestillinger. For kan man argumentere imod at bruge en diskurs, der måske bidrager til positivitet i folks dagligdag?

Konklusion

I projektet har vi undersøgt, hvordan forestillingen om det ideelle parforhold afspejles og forstås i nutidige diskurser. Vi har taget udgangspunkt i nutidige medier og undersøgt, hvorvidt de reproducerer denne forestilling. Gennem den kritiske diskursanalyse ser vi, hvordan der bliver benyttet diskurser, som kan spores tilbage til Romantikken. I både F1, F2 og NA ses det ved, at der bliver trukket på blandt andet metaforer, italesættelsen af den eneste ene og skæbnen, som alle taler sig ind i en romantisk diskurs. Ved at analysere den diskursive praksis, er vi kommet frem til, at den romantiske diskurs både forstås og reproduceres, hvor den sociale praksis giver os et billede af, at denne diskurs flourerer i samfundet. På den måde kommer det dialektiske forhold mellem disse til udtryk, hvor det tydeligt ses, at diskursen i F1, F2 og NA forsøges efterlevet af andre mennesker i praksis. Det gør de, ved eksempelvis at kommentere på Facebook og dermed deltage i den diskursive praksis, der udvikler sig herefter. Når vi holder *Naked Attraction* sammen med *Love Quotes and Sayings*, kan vi se, at NA netop forsøger at udfordre diskursen, men ikke lykkedes med det, idét at de deltagende alligevel taler sig ind i den romantiske diskurs. Dermed udtrykkes det tydeligt, hvor stor en magt diskurser egentlig har og hvor svært, det er at frigøre sig fra dem. Den romantiske diskurs er altså dominerende i vores samfund, men det kan ikke umiddelbart konkluderes, at dette udelukkende har negative konsekvenser. På baggrund af vores diskuterende afsnit har vi dannet et mere nuanceret billede af, hvad diskursen også bidrager til, hvor vi altså har set, at den romantiske diskurs både indeholder positive og negative elementer.

Afslutningsvis kan vi konkludere, at vores projekt har formået at bidrage til oplysning om den romantiske diskurs. Vores ønske med projektet var ikke at gøre op med diskursen, men derimod at gøre

opmærksom på, at den eksisterer. Vi var nysgerrige på, hvorvidt man ser verden på en anden måde, når man er opmærksom på de eksisterende diskurser. Det er måske ikke realistisk helt at frigøre sig fra de diskurser, der hersker omkring én, men måske kan selve bevidstgørelsen tillade os at overveje, hvilke idealiseringer og handlemønstre vi er en del af og agerer efter.

Perspektivering til videre arbejde

I arbejdet med projektet har vi været underlagt en relativ kort deadline, hvilket har betydet, at vi har været nødsaget til at begrænse os på visse områder. Udover tidsbegrænsningen er der også det faktum, at man i arbejdet med en projektrapport konstant opdager ny viden. Af den årsag udvides projektets muligheder, hvor der må tages et aktive valg om at afgrænse, hvad det er muligt at undersøge fyldestgørende, i produktionen af et ordentligt projekt. Det kan dog være interessant at kigge nærmere på, hvad en længere tidshorisont kunne have bidraget med.

Vi har været nødt til at fravælge mulige retninger i vores projekt, der kunne have været interessante at inddrage. Et sådant eksempel kunne være religion. Religions betydning for forestillingen om det ideelle parforhold i Vesten og særligt kristendommen ville være oplagt at undersøge. Vi fandt gennem vores projekt frem til, at man i første omgang møder en italesættelse af kærlighed ved det antikke Grækenland og Platon, samt ved kristendommen. Vi havde med vores projekt et ønske om at gå filosofisk til værks. Ved at inddrage kristendommen som central rolle i skabelsen af forestillingen om det ideelle parforhold vil vi argumentere for, at inddragelsen kunne have ført os til et mere idéhistorisk projekt, hvilket netop ikke var vores ønske. Det ville komme til udtryk i form af, at det hermed havde været aktuelt at afdække forestillingen om det ideelle parforhold med en historisk udvikling fra Platon til i dag. Det ville man kunne gøre med repræsentative nedslagspunkter, da dette ellers ville blive for omfangsrigt. Havde det været tilfældet, ville det have været oplagt at forankre projektet i dimensionen Kultur og Historie. Omvendt havde vi haft mere tid, kunne det have været aktuelt at benytte os af et idehistorisk perspektiv til at skabe en dybere forståelse af forestillingen frem for et overfladisk perspektiv.

I en videre perspektivering af projektet ligger der også et væld af metodiske overvejelser i form af andre tilgange til besvarelsen af den samme problemformulering. Diskursanalysen er i sig selv en stor

og omfangsrig metode, men det kunne have været interessant at udbrede den mere ved inddragelse af flere afsnit af eksempelvis *Naked Attraction* og dertil uddybe med et analyserende afsnit om, hvordan programmet er bygget op, samt hvordan rummets indretning og iscenesættelse af nøgne kroppe spiller ind i modtagelsen af diskursen.

Hvis tidshorisonten havde tilladt det, kunne det også have været spændende at inddrage et helt tredje medie, da man på den måde ville skabe større repræsentativitet og derved også give mulighed for at konkludere noget mere generelt om samfundet. Det kan nemlig ofte være optimalt at brede sin undersøgelse ud for at opnå et resultat, der har en stærkere rygdækning. En anden måde, hvorpå vi kunne udbrede undersøgelsen rent metodisk ville være ved eksempelvis foretagelse af interview. Her kunne det i høj grad være oplagt at inddrage dimensionen Subjektivitet og Læring som et redskab til at tage udgangspunkt i det enkelte menneskes livsverden og dertil udføre en komparativ analyse mellem disse studier af individet og den eksisterende diskursanalyse, hvor vi på den måde kan undersøge om diskurserne stemmer overens, eller om de afviger fra hinanden.

I forlængelse af dimensionen Subjektivitet og Læring ville det også være interessant at gå psykologisk til værks med henblik på det øgede fokus på selvudvikling. Vi erfarer, at vi i vores samfund bliver mere og mere individualiserede, hvilket kan have betydning for hvor meget energi og arbejde, vi er villige til at investere i indgåelsen og opretholdelsen af parforholdet. Mantra som “elsk dig selv, før du kan elske andre” og “du finder en partner, når du har fundet dig selv”, vil nemlig givetvis kunne påvirke individet til at være mere selvcentreret. Derudover opleves det, at alternative samlivsformer, såsom polygami, regnbuefamilier eller åbne forhold bevæger sig ud fra subkulturen og i højere grad fremtræder i samfundet. Det viser, at det med tiden er blevet mere acceptabelt. Man kan derfor stille spørgsmålstejn ved, hvorvidt monogami egentlig er den ideelle samlivsform?

Refleksion over progressionskurset Humanistiske metoder

Gennem progressionskurset Humanistiske Metoder er vi blevet introduceret for et væld af forskellige metoder inden for det humanvidenskabelige fakultet og til dels også metoder, der bliver brugt inden for samfundsvidenskaben. Kurset har ikke givet os et dybdegående kendskab til de forskellige metoder, men har været en stor inspirationskilde med henblik på at finde og benytte relevante teoretikere og metoder i vores projekt. Helt konkret har vi i vores projekt gjort brug af kursusgangene

omhandlende diskursanalyse, kildekritik og etik. Vi blev kort introduceret for diskursanalyse ved en kursusgang, som fremlagde forskellige teoretikers tilgang til denne. Kurset var med til at give os god metodisk baggrundsviden og blev derfor afgørende for vores valg om at arbejde med Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse. Vi har fra starten været opmærksomme på, at vi ønskede at udfordre os selv i brugen af metoder. Vi har derfor valgt at kaste os over diskursanalysen, da vi så den som en interessant metode, som i høj grad ville udfordre os og i samspil med progressionskurset give os en bred og fyldestgørende forståelse af netop denne metode. Derudover har kurset været med til at styrke, hvordan vi har forholdt os reflektivt til projektet ved blandt andet at forholde os kritiske overfor vores teoretikere, samt ved at gøre os etiske overvejelser i relation til, hvordan vi eksempelvis har behandlet facebookbrugeres data.

Litteraturliste

Alfort, S. (2016). *Den romantiske kærlighed er en løgn. Og det er godt for dit ægteskab*. Zetland.

Link: <https://www.zetland.dk/historie/so46Ln7X-aeW04Gvq-515a1>. Lokaliseret 24.05.2018.

Andersen, Heine (2018): *Sociologi*. Gyldendal. Link: http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sociologi/Sociologisk_teori/sociologi. Lokaliseret 25.05.2018.

Link: http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sociologi/Sociologisk_teori/sociologi. Lokaliseret 25.05.2018.

Brinkmann, Svend og Tanggaard, Lene (2015): *Kvalitative metoder en grundbog* (2. Udgave).

ISBN: 9788741259048.

Danmarks statistik – statistikbanken (2018): *Skilsmissetavleprocent efter tid*. Link: <http://www.statistikbanken.dk/10002>. Lokaliseret 02.04.2018.

Datun Center (2015): *Alain de Botton - on Sex*. Link: <https://www.youtube.com/watch?v=3OPz-naN5J34>.

Lokaliseret: 24.05.2018.

De Botton, Alain (2016a): *The course of love*. Hamish Halton. ISBN: 9780241145470.

De Botton, Alain (2016b): *Why you will marry the wrong person*. The New York Times. Link:

<https://www.nytimes.com/2016/05/29/opinion/sunday/why-you-will-marry-the-wrong-person.html>.

Lokaliseret 25.05.2018.

De Botton, Alain (2017): *'Romantic realism': the seven rules to help you avoid divorce*. The Guardian.

Link: <https://www.theguardian.com/lifeandstyle/2017/jan/10/romantic-realism-the-seven-rules-to-help-you-avoid-divorce>. Lokaliseret 24.05.2018.

De Botton, Alain (2018): *The School of life*. Link: <http://alaindebotton.com/the-school-of-life/>.

Lokaliseret 25.05.2018.

Fairclough, Norman (1992): *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.

Funder, Tore D. (2006): "Romantikken" i *Faktalink*. Link: <https://faktalink.dk/titelliste/roma>. Lokaliseret 24.05.2018.

Giddens, Anthony (2013): *The Transformation of Intimacy, Sexuality, Love and Eroticism in Modern Societies*. 1.st ed. Oxford: Polity Press.

Goethes, Johann Wolfgang (2015): *Den unge Wherters lidelser*. eBibliotek 1800. ISBN13: 9788779794207.

Halkier, Bente (2016): *Fokusgrupper 3*. Udgave ed. Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Historiebutik (2018): *Kildekritik*. Link: <https://historiebutik.saxo.ku.dk/kildekritik/>. Lokaliseret 25.05.2018.

Jessen, Keld B. og Harbsmeier, Dietrich (1999): *Filosofi - Fra Antikken Til Vor Tid*. Århus: System.

Jørgensen, Marianne og Phillips, Louise (2002): *Discourse Analysis, as Theory and Method*. London Thousand Oaks, Calif: SAGE.

Kaspersen, Lars B. (2017): "Anthony Giddens" i *Den Store Danske*. Gyldendal. Link: http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Sociologi/Sociologer/Anthony_Giddens. Lokaliseret 24.05.2018

Koch, Carl H. og Rømhild, Lars P. (2017): "Oplysningstiden" i *Den Store Danske*. Gyldendal. Link: http://denstoredanske.dk/Sprog,_religion_og_filosofi/Filosofi/Oplysningstiden,_engelsk_deisme_og_kritisk_filosofi/oplysningstiden. Lokaliseret 24.05.2018.

Kozinets, Robert V. (2002): "The Field behind the Screen: Using Netnography for Marketing Research in Online" i *Journal of Marketing Research*. Vol. 39, No. 1. American Marketing Association.

Michelsen, Knud og Langdahl, Berit Riis (2005): *Litteraturens Perioder*. 1. Udgave, 1. Oplag ed. Gyldendals Gymnasiale Opslagsbøger. Kbh: Gyldendal.

Naked Attraction. "Sophie and Dom." 06. Instrueret af Adam O'Neill og Ollie Bartlett. Skrevet af Mike Gillaspay og Jonathan Hancock. Studio Lambert. Sendt august 2017. Link: http://www2.statsbiblioteket.dk/mediestream/tv/record/doms_radioTVCollection%3Auuid%3Ae46dfbf5-f35e-464b-9253-3b3bb1928206/query/naked%20attraction). Lokaliseret 27.05.2018.

Nygaard, Else M. (2017): *Et ægteskab er som at bestige Mount Everest*. Kristeligt dagblad. <https://www.kristeligt-dagblad.dk/historier/alain-de-botton>. Lokaliseret 24.05.2018.

Olden-Jørgensen, Sebastian (2005): *Til Kilderne!* Gads Forlag. ISBN: 9788712037781.

Opsahl, Lene S. (2006): *Vi gifter os af kærlighed*. <https://www.kristendom.dk/bryllup/vi-gifter-os-af-k%C3%A6rlighed>. Lokaliseret 24.05.2018.

Platon, H. og Ræder, Hans (1907): *Platons Symposion* (Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning <>). Kbh: Tillge's Boghandel.

Rahul (2011): *Love Quotes and Sayings*. Link: https://www.facebook.com/pg/LoveQuotesAndSayings/about/?ref=page_internal. Lokaliseret: 27.05.2018.

Richardson, John E. (2006): "Analysing Texts: Some Concepts and Tools of Linguistic Analysis" i *Analysing Newspapers: An Approach from Critical Discourse Analysis*. Palgrave, New York, USA, s. 46-71; ISBN 978-1-4039-3565-6.

The school of life (2010): "The school of life". Link: <https://www.youtube.com/user/schooloflifechannel/about>. Lokaliseret 25.05.2018.

Statista (2018): *Number of monthly active Facebook users worldwide as of 1st quarter 2018 (in millions)*. Link: <https://www.statista.com/statistics/264810/number-of-monthly-active-facebook-users-worldwide/>. Lokaliseret 24.05.2018.

Sydney Opera House Talks & Ideas (2016): *Alain de Botton: On Love* | Sydney Opera House. Link: <https://www.youtube.com/watch?v=v-iUHVazKk&t=255s>. Lokaliseret: 24.05.2018.

Ørhgaard, Per (2017): "Romantik" i *Den Store Danske*. Gyldendal. Link: http://denstoredanske.dk/Kunst_og_kultur/Litteratur/Litter%C3%A6re_perioder/romantik. Lokaliseret 24.05.2018.

ZeitgeistMinds (2018): *Talks. Explore and share inspiring stories*. Link: <https://www.zeitgeistminds.com/about>. Lokaliseret 25.05.2018.

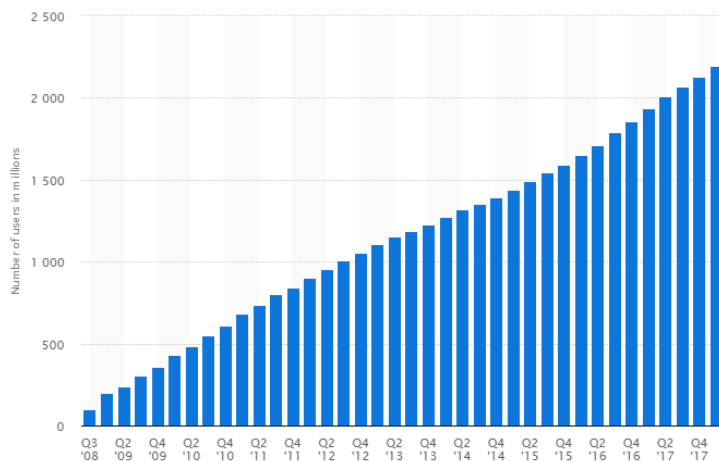
ZeitgeistMinds (2016): *Alain de Botton – The Future Of The Way We Live, Love And Work*. Link: <https://www.youtube.com/watch?v=R2v8TywXjLA>. Lokaliseret: 24.05.2018.

Bilag

Bilag 1, netnografi

Statista (2018)

Number of monthly active Facebook users worldwide as of 1st quarter 2018 (in millions)

DOWNLOAD SETTINGS SHARE

PNG PDF XLS PPT

DESCRIPTION SOURCE MORE INFORMATION

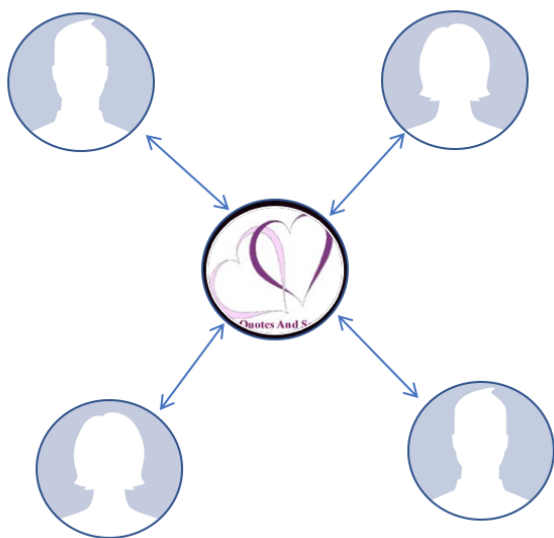
This statistic shows a timeline with the worldwide number of monthly active Facebook users from 2008 to 2018. As of the first quarter of 2018, Facebook had 2.19 billion monthly active users. In the third quarter of 2012, the number of active Facebook users had surpassed one billion, making it the first social network ever to do so. Active users are those which have logged in to Facebook during the last 30 days. Furthermore, as of the previous quarter the [social network had 1.74 billion mobile MAU](#). The platform is also the [most popular social network worldwide](#).

Facebook

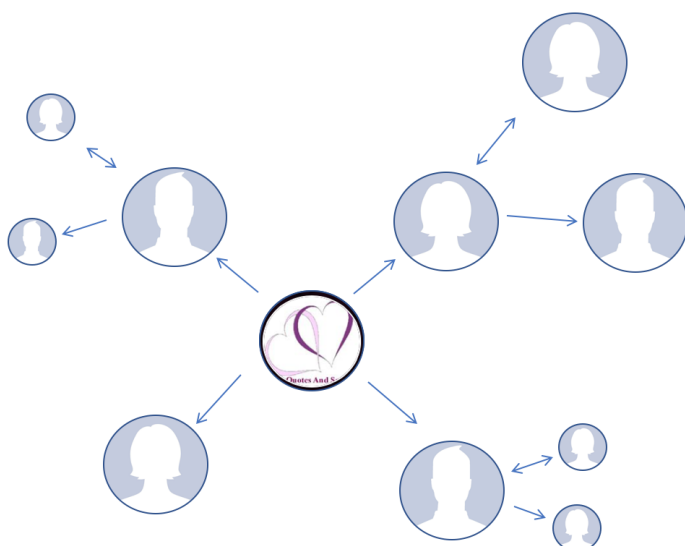
Data visualized by Tableau

© Statista 2018

Bilag 2, multiuser dungeon

Normal, intern interaktion og kommunikation i 'multiuser dungeon'. Deltagerne interagerer med hinanden men udelukkende på sidens forum.

Love Quotes and Sayings, ud-fra-reagerende deltagere. Deltagerne rækker ud efter deres eget netværk ved at 'tagge' hinanden i opslag. Bliver en person tagget i et opslag, vil vedkommende da også være en del af det online fællesskab.

F1: Facebookopsalg 1 (Bilag 3)

Love Quotes and Sayings

7 May at 02:00 · 🌐

If two hearts are meant to be **together**, no matter how **long** it takes, how **far** they go, how **tough** it seems, **fate** will bring them **together** to share their love forever.

www.lifelovequotesandsayings.com

 Like

 Comment

 Share

   6.1K

Most relevant ▾

Kommentarer til F1

 <p>Ash [redacted] WISH there is a man who will come on my way and love me truly</p> <p>Like · Reply · 2d</p> <p>2</p>	(F1,1)
 <p>Miguel [redacted] used to beleive this. But reality is settling in 😞💔</p> <p>Like · Reply · 2d</p> <p>2</p>	(F1,2)
 <p>Branden [redacted] n Rachel we were meant to be together.</p> <p>Like · Reply · 1d</p> <p>1</p>	(F1,3)
 <p>Barbar [redacted] IT WILL HAPPEN IF IT MEANT TO BE.</p> <p>Like · Reply · 2d</p>	(F1,4)
 <p>Tyler [redacted] Des F [redacted] don't give up I love you beautiful</p> <p>Like · Reply · 2d</p> <p>1</p>	(F1,5)

Love Quotes and Sayings

23 March · 🌐

I want a boyfriend who

- will text me goodmorning/goodnight
- will apologize after a fight even if i'm wrong
- will kiss me not make out
- will make me laugh
- will take silly cute pictures with me
- will start the conversation
- will notice when i'm upset
- likes long hugs
- likes to cuddle
- hugs me from behind
- respects me
- won't flirt with other girls
- won't rush things
- won't get clingy
- won't lie to me
- gives me compliments

lifelovequotesandsayings.com

Like

Comment

Share

2.4K

Most relevant ▾

Kommentarer til F2

 <p>Jackson [redacted] / That me, but girls these don't want that. They want bad boy Who do the opposite .</p> <p>Like · Reply · 6w</p> 12	(F2,1)
 <p>Sara Have all the above he's everything and much more he's the love of my life Shawn [redacted] .thank u.i love u always and forever. 🥰🥰❤️❤️❤️</p> <p>Like · Reply · 6w</p> 3	(F2,2)
 <p>Jasmine [redacted] : They do exist ladies!! I found mine! He's probably that guy you stuck in the friend zone. Just saying.</p> <p>Like · Reply · 6w</p> 2	(F2,3)
 <p>Verna [redacted] I think u should go to bed and sleep, that kind of boyfriend exist only in dreams...</p> <p>Like · Reply · 6w</p> 1	(F2,4)

NA: Naked Attraction (Bilag 5)

 <p>Finder man den eneste ene ved kun at vælge ud fra naturlig skønhed?</p>	<p>(NA1) <u>Tid:</u> 00:00:34</p> <p>Citat: Vært: Can picking a partner based solely on natural beauty help you find the one?</p> <p>Kontekst: Intro. Værter taler over forskellige klip fra programmet.</p>
 <p>Jeg har faet mit hjerte knust. Mange af de fyre, jeg har kendt.</p>	<p>(NA2) <u>Tid:</u> 00:02:11</p> <p>Citat: Sophie: I've had my heart broken.</p> <p><u>Kontekst:</u> Vi er ved at lære deltageren Sophie at kende, her hører vi om hendes tidligere erfaringer med at lede efter kærlighed.</p>
 <p>Jeg er klar til kærlighed og romantik. Jeg skal bare lige finde en.</p>	<p>(NA3) <u>Tid:</u> 00:02:25</p> <p>Citat: Sophie: I'm ready for love and romance, butterflies, just 'gotta' find somebody first.</p> <p>Kontekst: Introvideo om Sophie.</p>

(NA4)

Tid: 00:19:31

Citat:

Vært: What do you make of Sophie?

Ed: Goddess, I think its work of art.

Kontekst:

Deltageren Eds beskrivelse af Sophie.

(NA5)

Tid: 00:16:19

Citat:

S: That has matched blue's personality up with his raised eyebrow.

Kontekst: Sophie hører 'blue's stemmer.

(NA6)

Tid: 00:02:08

Citat:

S: In my life i'm missing a guy.

Kontekst: Vi lærer deltageren Sophie at kende. Vi får lidt blandet information. Blandt andet, at hun savner at have en fyr i sit liv.

Bilag 6: Naked Attraction 02.06 (Helt afsnit)

http://www2.statsbiblioteket.dk/mediestream/tv/record/doms_radioTVCollection%3Auuid%3Ae46dfbf5-f35e-464b-9253-3b3bb1928206/query/naked%20attraction